

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος μετὰ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Διαβαίνοντας τὸ φετεινὸ καλοκαίρι, ὅπως καὶ κάθε προηγούμενο, ἄφησε πίσω του μιὰ γεύση, μιὰ διαπίστωση τόσο εὐχάριστη ὅσο καὶ δυσάρεστη.

Ἡ εὐχάριστη διαπίστωση εἶναι πῶς στὸ πέρασμά του καὶ εἰδικώτερα στοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο, παρατηρήθηκε στὸ χωριὸ μιὰ πρωτοφανὴς κίνηση. Γέμισε ἀνθρώπους καὶ καθὼς ὁ νοῦς φεύγει πρὸς τὰ πίσω, ἀνασκαλίζει παλιὲς καλὲς μέρες ποὺ ὁ τόπος κράταγε ἀναρίθμητες ψυχές, μέρες ποὺ φύγανε καὶ δὲν πρόκειται νὰ ξαναζήση τὸ χωριό.

Οἱ πλειότεροι ἀπ' τοὺς «παραθεριστὲς» εἶναι ντόπιοι καὶ λιγώτεροι ξένοι ποὺ ἔρχονται νὰ ἀπολαύσουν τὴς ὁμορφίης τῆς Κουκουβίστας, νὰ ζήσουν τὴς ἀπλῆς συγκινήσεις τῆς, νὰ ξεκουραστοῦν. Οἱ δρόμοι γεμίζουν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ αὐτοκίνητα, οἱ γειτονιὲς ἀντιβουίζουν ἀπὸ παιδικὰ φωνὰς, γειτονιὲς ποὺ ἔχουν πάψει ὄχι μόνο τὴς ἄλλες ἐποχές, ἀλλὰ χρόνια τώρα νὰ ἀκούνε τὰ χαρούμενα ξεφωνητά. Οἱ πλατεῖες καὶ τὰ μαγαζιά ἀπόχτησαν πελάτες, ἡ ἐκκλησία δὲν χωράει τοὺς προσκυνητές. Ἡ Κουκουβίστα ζεῖ ἔντονα, καθὼς τὸ Ρουμελιώτικο χρώμα καὶ ἡ παράδοση κρατᾶνε ἀκόμα τὴς ρίζες τους, ἐκφρασμένα μέσ' ἀπ' τὰ γλέντια καὶ τὰ πα-

νηγύρια. Ἐνα παρὸν ἔντονο, ἕνα παρὸν ζωῆς, ἀλλὰ ἕνα αὔριο χωρὶς ἐλπίδα, δίχως συνέχεια, καθὼς σὲ λίγο θ' ἀπλώθῃ καὶ πάλι ἡ μοναξιά τῶν λιγοστῶν κατοίκων.

Κι' ὅταν ὅλος ὁ τόπος αὐτὸς σ' ἀναστατώνει, σὲ χαροποιεῖ, δὲν δικαιούσαι νάχεις ἐλπίδες καὶ νὰ τρέφεις ὄνειρα γιὰ τὸ αὔριο καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ. γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ζωῆς ἀπάνω του; Κι' ὅταν θεωρεῖς αὐτὸν τὸν τόπο ποὺ ἡ μοῖρα μᾶς ἔταξε γιὰ πατρίδα μας, γιὰ χωριὸ μας, νὰ ζεῖ καὶ ν' ἀνασαινεῖ τόσο ἔντονα, τόσο χαρούμενα, δὲν ὑποχρεώνεσαι νὰ τοῦ ὑποσχεθεῖς μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὴ συνέχεια στὸ αὔριο;

Ὅχι. Γιατὶ ἔρχεται ἡ δυσάρεστη πικρὴ διαπίστωση νὰ σοῦ σκοτώσει τὴς ἐλπίδες, νὰ σοῦ συντρίψει τὸ ὄνειρό, νὰ σοῦ κομματιάσει τὸ μέλλον, γιατί τούτῃ ἡ καλοκαιριὰτικὴ εἰκόνα ζωῆς εἶναι ἕνα φευγαλέο παρὸν ποὺ κρατᾶει μόνο δυὸ μῆνες τὸ χρόνο. Κι' εἶναι γεγονός, καθόσο ὅλοι φευγάτοι ἀπὸ χρόνια γυρεύουμε τὸ χωριὸ μόνο γιὰ λίγες μέρες τὸ καλοκαίρι, σκεπτόμαστε τὸν τόπο καὶ τοὺς ἀνθρώπους μας, τὰ σπιτία μας καὶ τὸ χῶμα ποὺ γεννηθήκαμε, τούτῃ τὴν ἐλάχιστῃ καὶ μοναδικῇ φορά. Ξεχνώντας πῶς καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν καὶ γεύονται τὴν ὀλόχρονη μοναξιά εἶναι δικοὶ μας ἄνθρωποι, εἶναι ἴσοι πολῖτες μ' ἐμᾶς, εἶναι οἱ λίγοι θεματοφύλακες μιᾶς τεράστιας γενιᾶς ποὺ τείνει σὲ λίγα χρόνια νὰ σβύσει.

Καὶ κάθε φορά οἱ ἄνθρωποι λιγοστεύουν κι' ἐμεῖς οἱ πάρα κάτω ὀλοένα ξεκόβουμε κι' οἱ ἐπόμενες γενιὲς τί θὰ κρατήσουν ἀπ' τὴν Κουκουβίστα ἄραγε; Τοῦτες οἱ μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ ἃς ἦταν νὰ ἔρχονταν συχνά, νὰ φτάνανε περισσότερες φορές στὸ χωριό, νὰ ζοῦσε ἕνα ἀδιάκοπο καλοκαίρι ἡ Κουκουβίστα. Μεγάλες πεθυμίες, μὰ ἡ μοῖρα γυρεύει ἀλλοιώτικα.

Ἀληθινὲς ἱστορίες

« ΟΙ ΓΑΝΩΤΗΔΕΣ »

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Ἡ παρακάτω ἱστορία ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ συνέβη τὸ 1926. Πλησιάζαν τὰ Χριστούγεννα καὶ ἡ φτώχεια

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες συγχωριανοί:

Ὅλοι σας καρτερεῖτε μετὰ πόθο τὴν κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδας, ὅλοι σας θέλετε νὰ ρουφήξετε τὸ περιεχόμενό της. Μάλιστα ἂν κάνει λιγάκι πῶς καθυστερήσει, τότε εἶναι ποὺ ἀναστατώνεστε. Ἀλλὰ δὲν ἀναρωτηθήκατε ποτέ, τί κόπο χρειάζεται γιὰ νὰ κυκλοφορήσῃ. Ἀλλὰ ἂς ποῦμε ὅτι θυσιάζουμε τὸν κόπο, σκεφτήκατε μήπως ὅτι ἕνας καὶ δυὸ ἄνθρωποι ποὺ ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν ἐκδοσὴ δὲν εἶναι σοφοὶ καὶ ὅσο νᾶναι ἐξαντλοῦνται. Ποῦ θὰ βροῦν ἐπομένως ὕλη γιὰ νὰ γεμίσουν τὴς σελίδες; Ὅλοι σας ξέρετε πάρα πολλὰ γεγονότα εἴτε ἱστορικά, εἴτε εὐθεύμα, εἴτε παραδοσιακά. Βοηθήστε μας λοιπὸν κι' ἐσεῖς, στείλτε μας ὅ,τιδήποτε γύρω ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε, νὰ τὸ μάθουμε ὅλοι μας. Ἡ ἐφημερίδα ἀνήκει σὲ σᾶς καὶ πρέπει νὰ γράφεται ἀπὸ σᾶς.

έρισκόταν στο αποκορύφωμά της. "Εξαφνα ένας γανωτής πού κείνες τις μέρες γάνωνε στο χωριό μας και πού με τὰ σύνεργά του είχε εγκατασταθεί σ' ένα ά-χούρι της Πανώριας της Πλαστήρενας, ζήτησε δύο βοη-θούς. Προθυμοποιήθηκαν νά δουλέψουν μαζί του ο πα-τέρας μου Ιϊάννης Λευκαδίτης (Κουτσουγιώργης) και ο Κώστας Τσόχλας (Γιαμαρίας). "Ο ξενοχωρίτης γανωτής και οί δυο βοηθοί του άφοϋ συμφώνησαν γιά τὸ μεροκάματο πού θάπαιρναν (ή μάλλον τὰ ποσοστά) φορτώθηκαν τὰ εργαλεία μέσα σέ παλιά τσουβάλια και πήραν τὸν κατήφορο γιά τὰ καμποχώρια.

Στὸν κάμπο ἔχει ψωμί τοὺς τόνισε τὸ πεπειραμένο ὀφεντικό τους. Γιортές πλησιάζουν κι ὁ κόσμος θά γανώσει τὰ μαγειρικά του σκεύη. "Εμειναν σύμφωνα νά δουλέψουν μέχρι τὴν παραμονή τῶν Χριστουγέννων. Κατόπιν θά ἐπέστρεφαν στο χωριό γιά νά σφάζουν τὰ γουρούνια. Πέρασαν τὰ Καστέλλια κι' ἀπὸ κεῖ τράβηξαν γιά τὸ Παλαιοχώρι ὅπου και εγκαταστάθηκαν στο ὑπόστεγο ἑνὸς παλιοῦ σπιτιοῦ κοντὰ στὴν ἐκκλησία.

"Εκεῖ λοιπὸν ἄρπαξαν ὁ καθένας τὸ τσουβάλι του και ἐσκόρπισαν μέσα στο χωριό φωνάζοντας ὁ γασανω-τής. Γυρίζοντας τοὺς μαχαλάδες τοῦ χωριοῦ μάζεψαν πολλὰ χαλκώματα και τὰ συγκέντρωσαν στο πρόχειρο εργαστήριο, στο γανωτζίδικο. Πολλοὶ τοὺς ἐγνώριζαν και τοὺς πείραζαν γιά τὸ ἐπάγγελμα πού διάλεξαν νὸ κάνουν, μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχαναν τὴν ψυχραιμία τους, τοὺς ἀπαντοῦσαν ἀνάλογα. Γύριζαν τις γειτονιὲς φωνάζοντας «οὐλα τ' ἀγγειά σας τὰ γανώνω και τὰ τρύπια τὰ βου-λώνω».

"Αφοῦ λοιπὸν τὰ μάζεψαν ὅλα, κατόπιν ἄναψαν φωτιά κι' ἄρχισαν τὸ γάνωμα. Εἶχαν συγκεντρώσει πολ-λὰ χαλκώματα. Δούλεψαν ἐντατικά κι' ἔγιναν κατά-μαυροι ἀπὸ τὴν μουτζούρα. "Επαιρναν σθάρνα τοὺς μα-χαλάδες ἐπιστρέφοντας τὰ γανωμένα και γύριζαν φορ-τωμένοι με ἀγάνωτα. "Ο γασανωτής, μπάρμπα ἔλα κι' ἀποδῶ μπουρεῖς νά μ' γανώσεις τούτου τ' ἀγγεῖο κι' νά μ' τοῦ κολλήεις κι' ἀπ' κάτ' ποὺν τρύπιου κι' στα-λάζει; Ναῖ κυράμ νά στοῦ θλώσω.

Και ἐν συνεχείᾳ κανόνιζαν τὴν τιμὴ. Συγκέντρωσαν πολλὰ μαγειρικά σκεύη και τὰ μπερδεψαν. Δὲν θυμόν-τουσαν σέ ποιὸν ἀνήκει τὸ καθένα. "Εκεῖ αἰφνης πού εἶ-χαν πάρει ἕνα ταψὶ τοῦ ἐπέστρεφαν ἕνα τέντζερη κι' ἀπὸ κεῖ πού εἶχαν πάρει ἕνα καζάνι τοῦ ἔδιναν μιὰ χύ-τρα. Πολλὲς πονηρὲς νοικοκυρὲς διάλεγαν ὅποιο ἤθε-λαν με ἀποτέλεσμα νά χαθοῦν πολλὰ χαλκώματα και νά δημιουργηθοῦν ἐπεισόδια.

"Ετσι ἡ διανομὴ κατ' οἶκον τῶν μαγειρικῶν σκευῶν σταμάτησε, διότι οἱ γανωτῆδες ἦρθαν σέ πολὺ δύσκο-λη θέση. Τοῦτο τὸ εἶχαν ἀντιληφθεῖ οἱ χωριάτισσες κι' ἐκμεταλλεύονταν τὴν περίπτωσι. Τὸ χιόνι εἶχε φτάσει μέχρι τὸ γόνατο και οἱ γανωτῆδες τουρτούριζαν ἀπ' τὸ κρύο μέσα στο ἀνοιχτὸ ἀχούρι.

Κατὰ τὸ δειλινὸ κτύπησε πένθιμα ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ. Κάποιοι εἶχε πεθάνει. Τὴν ἄλλη μέρα ἔγινε ἡ κηδεῖα του. "Εξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία εἶχε μαζευνεῖ πολ-λὸς κόσμος. Κι' ἀπὸ κεῖ εἶδαν τὰ γανωμένα χαλκώματα πού ἦταν σωριασμένα στο ὑπόστεγο τοῦ ἀχουριοῦ. Πῆ-γαν και τὰ ζήτησαν. Μιὰ γυναίκα ἀφοῦ πλήρωσε τὰ γανωτικά της πήρε ἕνα μπακράτσι κι' ἔφυγε. Φυσικά

δὲν ἦταν δικό της, γιατί τὴν πρόλαβε ἡ πραγματικὴ κάτοχος τοῦ μπακράτσιοῦ και τῆς τὸ ἄρπαξε. Τράβα ἡ μιὰ, τράβα ἡ ἄλλη ξεκόλλησαν τὸ ἄρθάλι. "Ετσι ὁ καυγᾶς πήρε ἑκταση. Μετὰ τὴν κηδεῖα μαζεύτηκε ὁ κόσμος στο γανωτζίδικο γιά νά πάρει τὰ μαγειρικά του σκεύη. "Επειδὴ δὲν ἦταν συγκεντρωμένο ὅλο τὸ χωριό, ένας κτύπησε τὴν καμπάνα σύναξη, ὥστενὰ μαζεutoῦν ὅλοι. "Εφτασαν αταλαχανιασμένοι κουκουλωμένοι τις κάπες τους οἱ χωρικοὶ στὴν πλατεῖα νά ἰδοῦν τί συμ-βαίνει. "Οταν πληροφορήθηκαν τὰ καθέκαστα, ρίχτη-καν με τις ἀγκλίτσες στοὺς γανωτῆδες. "Ο ἠλικιωμέ-νος ξένος γανωτής γιά νά γλυτώσει τὸ ξύλο σήκωσε ἕνα καζάνι και σκέπασε τὸ κεφάλι του ἐνῶ ὁ Γιάννης Λευκαδίτης με τὸν Κωνσταντῖνο Τσόχλα ἄρπαξαν ἀπὸ ἕνα τηγάνι και ἀντεπετέθησαν στο μανιασμένο ὄχλο θρι-σκοντας ἔτσι καιρὸ νά ἀπομακρυνθοῦν. Δυστυχῶς ὁμως συνελήφθησαν ἀπὸ παρατυχόντα χωροφύλακα και ὁδη-γήθηκαν στὴ Γραβιά, στὴν Χωροφυλακὴ. "Εκεῖ τοὺς ἐ-κλείσαν στο κρατητήριο προκειμένου νά δικασθοῦν. "Α-κολούθησαν και μερικοὶ ἀγανακτισμένοι χωρικοὶ διὰ νά παραστοῦν ὡς μάρτυρες.

Εὐτυχῶς γιά τοὺς δυὸ γανωτῆδες, πού στὴ Γραβιά ἔρισκοταν ὁ μακαρίτης ὁ Θύμιος Παπαταξιάρχου (Ρί-τσιοις) ὁ ὁποῖος μεσολάβησε και τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ κρατητήριο, ὕστερα ἀπὸ 10 μέρες οἱ φτωχοὶ βιοπαλαι-στὲς ἐπέστρεψαν στο χωριό κατάμαυροι ἀπὸ τὴν μουν-τζούρα. Φυσικά ὄχι μόνον ἀπένταροι ἀλλὰ και χρεω-μένοι. "Οσο γιά τὸν ἐργοδότη γανωτζή, ἐκεῖνος δικά-σθηκε.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΤΙΝΑ

"Υπερκαλύφτηκε τὸ πούλμαν πού ὁρομολόγησε ὁ Σύλλογος γιά τὴ γιορτὴ τῆς Ἀγίας Τριάδας. Συγγω-ριανοὶ και φίλοι ἔκαναν ἕνα θαυμάσιο ταξίδι και πέ-ρασαν 2 μέρες ὁμορφες στο χωριό και στο ξωκκλήσι τῆς Ἀγίας Τριάδας προστάτιδας τοῦ Συνδέσμου μας. "Ὅση δὲ ἦταν ἡ προσέλευση πού ἀρκετοὶ ἔμειναν γιατί τὸ πούλμαν δὲν εἶχε ἄλλες θέσεις. Νά λοιπὸν πού τὸ χωριὸ ἀγαπιέται ὅλες τις ἐποχές.

"Υστερα ἀπὸ ἐσώκλειστες προσφορὲς τὸ ἔργο κα-τακυρώθηκε στο συγχωριανὸ μας ἐργολάβο Μιχάλη Λύ-γερινὸ και ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση νά τὸ παραδώσει μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου. "Ατυχῶς γιά λόγους ἄγνω-στους τὸ ἔργο δὲν ξεκίνησε. "Η στήλη παρακαλεῖ τὸν συγχωριανὸ ἐργολάβο νά ξεκινήσει και παραδώσει τὸ ἔργο ὅπως συμφωνήθηκε πρὶν ἀρχίσουν οἱ ὁροχὲς και χαλάσει ὁ καιρὸς.

"Ατυχῶς τὸ Συνέδριο πού εἶχε προγραμματίσει ἡ Κοινότητα Μαυρολιθαρίου δὲν πραγματοποιήθηκε γιά ἄγνωστους μέχρι σήμερα σ' ἡμᾶς λόγους. Κρίμα γιατί ἦταν μιὰ ὥραῖα ἐκδήλωση πού θά ἀπέφερε πάρα πολ-λὰ ὠφέλη γιά τὴν περιοχὴ. "Ισως τοῦ χρόνου με πρω-τοβουλία ἄλλης Κοινότητος τῆς περιοχῆς πραγματο-ποιηθῇ κάτω παρόμοιο.

Κάτι ανάλογο πρὸς τὸ Συνέδριο σκέφτεται νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Σύλλογος Στρωμιτῶν. Μὲ ἐπιστολὴ πού ἔστειλε στοὺς γειτονικοὺς Συλλόγους ἐπιθυμεῖ τὴ σύγκληση συμβουλίου τῶν Προεδρείων μὲ ἀπώτερους σκοποὺς τὴ σύσταση ὁμοσπονδίας καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς. Ὁ Σύλλογός μας εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀνταποκριθῇ στὴν πρόσκληση αὐτή.

Χρονικὸ

ΣΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΥΣ

Γὰ γλέντια καὶ τὰ πανηγύρια εἶναι μιὰ παράδοση δεμένη μὲ τὸ λαὸ μας πού ξεκινάει ἑκατοντάδες χρόνια μπροστά, μιὰ ἐκδήλωση ἀγάπης, ἀδελφωσύνης, αὐθορμητισμοῦ, ἐπικοινωνίας καὶ χαρᾶς. Ἡ Κουκουβίστα, στὴν καρδιά τῆς Ρούμελης, εἶχε καὶ ἔχει δικό της χρώμα στα πανηγύρια, στὰ πανηγύρια πού τραβᾶνε καὶ σήμερα τὸ δρόμο τῆς παράδοσης. Θὰ μείνουμε στὸ πανηγύρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πού πρὶν λίγες μέρες γιορτάστηκε. Ἡ καθιέρωση τοῦ πανηγυριοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀγνωστο πότε ἐγίνε, ἀμνημόνευτοι οἱ χρόνοι πού πρωτογιορτάστηκε καὶ οἱ λόγοι πού ὥρισαν αὐτὴ τὴ μέρα σὰν γιορτὴ στὸν τόπο τοῦ Ἑωκκλησιοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀναζητήσεις ἐκείνο πού δίνει κάποια ἐξήγηση εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι πέφτει στὰ μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι οἱ χωρικοὶ ἔχοντας χιλιάδες ἀσχολίες ἔπρεπε νὰ κάνουν μιὰ παύση νὰ ἀποκτήσουν κουράγιο γιὰ τὴ συνέχιση τῶν ἐργασιῶν τους, νὰ σμίξουν, νὰ ἰδωθοῦν καὶ νὰ γλεντήσουν, πλεיותר δὲ οἱ κτηνοτρόφοι — καὶ ἦταν οἱ περισσότεροι — πού εἶχαν μῆνες στὰ θουνά. Μαζεύονταν λοιπὸν ὅλοι στὸ χωριὸ καὶ τὸ 3ῆμερο γλέντι δὲν εἶχε προηγούμενο. Οἱ χρόνοι ὅμως ἦταν σκληροὶ καὶ οἱ τοσπᾶνηδες ἀντιμετώπιζαν πολλὰ προβλήματα στὰ θουνά. Γιὰ νὰ κατεβοῦν στὸ χωριὸ νὰ γλεντήσουν ἔπρεπε ν' ἀφήσουν κάποιον στὰ πρόβατα. Ἀφηναν λοιπὸν τοὺς μικροὺς στὰ κοπάδια καὶ κατέβαιναν στὸ χωριὸ. Καὶ ἔμελλε πρὶν 140 χρόνια ἢ γιορτὴ νὰ σημαδέψῃ τὶς ψυχὲς τῶν κτηνοτρόφων. Τὰ βοσκοτόπια μὲ τὸ πλοῦσιο χορτάρι εἶχαν μπῆ στὸ μάτι πολλῶν ξένων κτηνοτρόφων καὶ κυριότερα στὴν περιοχὴ Τρούπη στὴ θέση Βλαχοκόνακα. Τὴν ἐποχὴ κείνη οἱ «θλάχοι» δηλ. οἱ ξένοι κτηνοτρόφοι προσπαθοῦσαν νὰ θροῦν τρόπο νὰ σφετεριστοῦν τὰ λιθάδια καὶ νὰ ἐκδικηθοῦν τοὺς Κουκουβιστιανούς **τσελιγκάδες πού τοὺς ἦταν ἐμπόδιο** στὰ σχέδιά τους. Καὶ ἡ εὐκαιρία πού πρόσμεναν ἦρθε ἀνήμερα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἀφοῦ διαπίστωσαν ὅτι οἱ τσελιγκάδες Κουκουβιστιανοὶ εἶχαν κατεβῆ στὸ πανηγύρι καὶ τὰ μικρά τσελιγκόπουλα ἦταν ἀδύναμα νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ρίχτηκαν στὶς στάνες, λήστεψαν τὰ κονάκια καὶ ἔκλεψαν ὅλα τὰ πρόβατα. Μὰ δὲν ἔμειναν ἐδῶ, ἔπρεπε νὰ ὀλοκληρώσουν τὸ ἔργο τους καὶ τῶπραξαν. Τῶπραξαν ὅχι ἀντρίκια μὰ μπαμπέσιακα. Ἀφοῦ στήσανε καρτέρι κρυμμένοι περίμεναν τοὺς Κουκουβιστιανούς πού θὰ γύριζαν ἀπ' τὸ πανηγύρι Ἀμέριμνοι οἱ συγχωριανοὶ μας γύριζαν στὶς στάνες τους καὶ τὰ θόλια τοὺς ἔρῃκαν κατάστηθα. Σκοτώθηκαν ἐπὶ τόπου 4, ἀνάμεσα

τους ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρέας ὀνομαζόμενος Λευτέρης, τῶν ὑπόλοιπων 3 τὰ ὀνόματα παρᾶμειναν ἀγνωστα. Μπροστά στὸ χαλασμό, ὁ μικρὸς πού φύλαγε τὰ πρόβατα καὶ ἄκουγε στὸ ὄνομα Μπαλάσκας ἐπωφελήθηκε κι' ἔφτασε τρέχοντας στὸ χωριὸ νὰ εἰδοποιήσῃ. Εὐθὺς ξεκίνησε ὀλόκληρο ἀπόσπασμα γιὰ τὰ θουνά. Ὁ χρόνος ὅμως εἶχε δώσει τὴν εὐκαιρία στοὺς φονιάδες νὰ ἐξαφανιστοῦν. Δὲν ἀπόμεινε στοὺς συγχωριανοὺς παρὰ νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς τους πού ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὰ λιθάδια. Ἡ θέση ἀπὸ τότε ἔμεινε σημαδιακὴ καὶ ὀνομάστηκε «στοὺς σκοτωμένους» γιὰ νὰ θυμίζῃ τὴ θυσία στοὺς νεώτερους. Γιὰ νὰ πέσῃ ἀργότερα ἀπὸ χρόνια γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ ὁ Πᾶνος Κυριάκης στὸ μακρυλάκωμα ἀπὸ τὰ θόλια τῶν Σεγδισιωτῶν. Γιὰ νὰ φτάσουν μέχρι τὶς μέρες μας οἱ τόσοι καὶ τόσοι ἀγῶνες γιὰ τὴν κατοχύρωση αὐτῶν τῶν βοσκοτόπων. Καὶ πάνω πού ὅλα τελείωσαν ἦρθαν τὰ μεταλλευτικὰ μηχανήματα γιὰ νὰ γδάρουν τοῦτα τὰ λιθάδια, νὰ ξεθάψουν τὰ κόκκαλα τῶν πεσόντων καὶ νὰ τὰ στεῖλουν στὶς ἄκρες τῆς γῆς, ἀφήνοντας μόνον σὲ μᾶς τὴ θύμηση πὼς κάπου σκοτώθηκαν συγχωριανοὶ μας γιατί μάταια θὰ ἀναζητηθῇ ὁ τόπος, ἕνα σημάδι, ὅλα ἱσοπεδώθηκαν.

ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΑ

Νερὸ Κεφαλόβρυσου

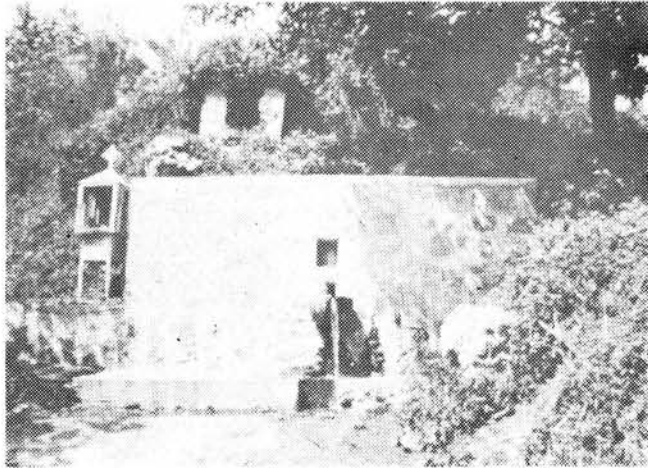
Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν μπορούμε νὰ μὴν ἐπαινέσουμε τὴν προσπάθεια τῆς Κοινότητος, στὸ νὰ λυθῇ ὀριστικὰ τὸ πρόβλημα τοῦ νεροῦ ἀπ' τὸ Κεφαλόβρυσο. Τὸ καινούργιο δίκτυο πού μπῆκε σὲ ἐφαρμογὴ ἀρκετὸ καιρὸ τώρα φέρνει τόσο νερὸ πού γεμίζει τὴ δεξαμενὴ μέσα σὲ 10' λεπτά. Κυριολεκτικὰ ἔπνιξε τὸν τόπο. Ἔτσι φέτος ἐλάχιστα παράπονα ἀκούστηκαν καὶ τοῦτο ὀφείλεται ὅχι στὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει νερὸ ἀλλὰ στὸ ὅτι τὸ δίκτυο μέσα στὸ χωριὸ ἔχει μικροὺς σωλῆνες καὶ ἡ ποσότητα τοῦ νεροῦ πού διέρχεται δὲν φτάνει τὸ καλοκαίρι νὰ ἐκυπηρετήσῃ ὅλα τὰ σπίτια. Πιστεύουμε ὅτι καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ σιγὰ σιγὰ καὶ μὲ τὴ σειρά του. Κι' ἂν μὲν τὸ πρόβλημα τοῦ νεροῦ τοῦ Κεφαλόβρυσου λύθηκε, μὲ τὶς ἄλλες δυὸ δεξαμενὲς τὸ πρόβλημα παρομένει. Πρέπει κατὰ τὴν ἀποψὴ μας νὰ γίνουν δύο πράγματα. Πρῶτα νὰ μοιραστοῦν τὰ δυὸ ὕδραγωγεῖα γιὰ τὰ ἐπάνω σπίτια καὶ δεύτερο νὰ κάνουν λιγάκι οἰκονομία μερικοὶ τὸ καλοκαίρι ὅταν ποτίζουν τοὺς μπαξέδες.

* * *

Μπορεῖ οἱ δεξαμενὲς νὰ φερὰν νερὸ μέσ' τὸ σπίτι τοῦ καθένα, ὅμως οἱ παραδοσιακὲς θρύσες τοῦ χωριοῦ μας ποτὲ δὲν ἔπαψαν νὰ προσφέρουν τὸ νεράκι τους, ποτὲ δὲν ἔχασαν τὴν ἀξία τους. Μὲ ἀτομικὲς καὶ συλλογικὲς ἐνέργειες ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ἄρχισε μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴ διάσωση αὐτῶν τῶν φυσικῶν πηγῶν γιὰ τὴ διατήρησή τους σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, Στὸν κατάλογο λοιπὸν προστέθηκαν δυὸ ἀκόμα θρύσες.

Βρύση Παπλάκη

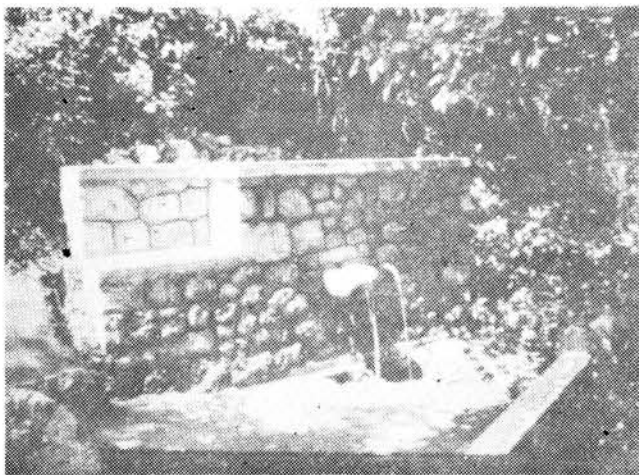
Ἡ παλιά κούπα, πού τὴν σκέπαζαν τὰ θάζα καὶ τὰ γκορμπενια, πού κινδύνευε νὰ σωριασθῇ σήμερα ζιχναζωντάνεψε. Μὲ πρωτοβουλία καὶ ξεοῶα τοῦ συγχωριανοῦ μας καθηγητῆ Γιάννη Δανιήλ, ἡ βρύση τοῦ «Παπλάκη» διαμορφώθηκε, ὅχι μὲ σκαλίσματα καὶ κεντιῶα

ἀλλὰ μὲ τὴν ἴδια μορφή πού ἔρχεται ἀπὸ χρόνια πρὶν, μὲ τὴν ἴδια κούπα πού ξεδίψασαν γενιές καὶ γενιές ἀνθρώπων, μὲ τὴν ἴδια γραμμὴ τοῦ πρόγονου πρωτομικτορα. Αὐτὸ θὰ πῇ ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό, σεβασμὸς στὴν παράδοση.

Βρύση Μπαρμπέσης

Καὶ ἡ βρύση αὐτὴ στὴ μαγευτικώτερη τοποθεσία, κάτω ἀπ' τὶς πελώριες καρυδιές, πλάι στὸ γραφικὸ γεφύρι ξεναζωντάνεψε. Μὲ ἀτομικὲς εἰσφορὲς συγχωριανῶν μας πού χρόνια καὶ χρόνια ἔσκυθαν τὸ πρόσωπό

τους στὴν κούπα τῆς νὰ ρουφήξουν τὸ ἅγιο δῶρο τους, συγκεντρώθηκε ἓνα ποσὸ πού στὰ χέρια τοῦ ἔμπειρου τεχνίτη ἔγινε μιὰ ὁμορφὴ κατασκευή. Οἱ φωτογραφίες μιλᾶνε μόνες τους. Εὐχὴ μας ὅλες οἱ βρύσες τοῦ χωριοῦ μας νὰ σωθοῦν, νὰ κρατηθῇ ἡ παράδοση.

Τί νερὸ πίνουμε

Καὶ μιὰ κι' ὁ λόγος τῆς στήλης γιὰ τὸ νερὸ ἀξίζει νὰ μάθουμε ὅλοι κατὶ ἀξιόλογο. Γιὰ τὴν κάθε πηγὴ στὸ χωριὸ λέγεται καὶ κατὶ, πὼς τὸ νερὸ αὐτῆς τῆς πηγῆς ἔχει ἄλατα, τῆς ἄλλης γυαλί, τῆς ἄλλης εἶναι χωνευτικὸ κλπ. Τοῦτο θάλθηκε νὰ τὸ διαπιστώσῃ ὁ συγχωριανὸς μας Γιώργος Κυριαζῆς (Χαρατσῆς) καὶ ἀφοῦ πῆρε νερὸ ἀπὸ τὸ Κεφαλόθρυσο, τὴν Κρύα Βρύση, τὴν δεξαμενὴ τοῦ ἐπάνω δικτύου καὶ ἀπὸ τὴ Μπαρμπέση τὰ ἔστειλε σὲ εἰδικὸ χημικὸ νὰ τὰ ἐξετάσῃ. Μάθετε τώρα τὴν ἀπάντησιν.

— Ἐχετε τὰ καλλίτερα νερά κι' ἂν ἔρθῃς στὴν Ἀθήνα φέρε μου μιὰ νταμουζάνα ἀπὸ τὸ Κεφαλόθρυσο.

Μποροῦμε λοιπὸν νὰ πίνουμε ἄφοβα τὸ θεῖο τοῦτο νάμα.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΑ ΑΞΕΧΑΣΤΑ

Ἕνας παλνὸς διηγεῖται

Ἰούλης μῆνας, καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἀλωνάρης βαφτίστηκε ἀπ' τὸ λαὸ καὶ τοῦτο γιὰτὶ εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ ἀλωνισμοῦ τῆς σοδειᾶς τῶν δημητριακῶν καὶ κύρια τοῦ σιταριοῦ. Διαθαίνοντας σήμερα στ' ἄλوتيνα ἀλώνια τοῦ χωριοῦ πλανιέται στὰ πίσω ἡ θύμησιν καὶ γυρεύει μέρες ἀπὸ κεῖνα τὰ χρόνια τὰ παλιά, τὰ χρόνια πού στ' ἀλώνια ἀπλώνονταν πάνω ἀπὸ 300 ἀλωνίσματα, πού γιόμιζε ὁ τόπος θημωνιές, μέρες πού σήμερα δὲν θωρεῖς οὔτε ἓνα στάχυ σπαρμένο στὰ χωράφια καὶ ρῆμωσε ὁ τόπος ἀπὸ σπαρτά. Ἀς φύγουμε στὰ πίσω νὰ δώσουμε μιὰ εἰκόνα στὸν ἀναγώστη. Στὴν πρώτη φάσιν ὁ θέρος. Χαλασμὸς κόσμου, χρυσάφιζαν τὰ σιταροχώρα καθὼς καρτέραγαν τοὺς θεριστάδες, Ὅλες οἱ φαμελιές μὲ τὰ δρεπάνια στὸν ὄμο ἀπάνω στὸ πρῶτο χάραμα κίναγαν κατὰ τὰ χωράφια νὰ μὴν ἀνεβεῖ ὁ ἥλιος καὶ τριῖται ὁ καρπός. Ἄλλοι πάλι ὀλονυχτὶς μὲ τὸ φεγγάρι τραγουδῶντας ἔκαναν στίβες τὰ χερόβολα. Τὰ χερόβολα γίνονταν δεμάτια, 12 - 14 χερόβολα ἔκαναν ἓνα δεμάτι γιὰ νὰ κουβαληθοῦν συνέχεια στ' ἀλώνια καὶ νὰ γίνουν θημωνιές. Ὅταν τὸ κουβάλημα τελειωνε κι' οἱ θημωνιές ὑψώνονταν ὅλα ἦταν ἔτοιμα γιὰ τὸ ἀλώνισμα. Τ' ἀλώνια ξεχορταριάζονταν, σκουπίζονταν, στέριωνε ὁ στύλος γερά στὴ μέση καὶ τὸ πρῶτο λοιῶμα ἀπλώνονταν σ' ὅλη τὴν ἔκτασιν τ' ἀλωνιοῦ καὶ οἱ εὐχὲς ἔδιναν κι' ἔπαιρναν: «ἄντε καλὸ λοιῶμα», «καλοφάγωτο» καὶ τοῦ χρόνου πλεῖοτερο κλπ.

Κι' ἀφοῦ ὅλα ἦταν ἔτοιμα ξαγνάντευαν στὸ κοτρῶνι «τὰ θαλμαδιά» κοπάδια ἀπὸ 20 - 40 ἄλογα. Πολλοὶ οἱ θαλμάδες πού πέρασαν τὶς ἐποχὲς ἐκέϊνες. Ἀλωνιστικὲς μηχανὲς δὲν ὑπῆρχαν κι' ὅλα τ' ἀλωνίσματα σὲ κάμπους καὶ θουνά γίνονταν μὲ ἄλογα. Ἀπ' τοὺς τελευταίους θαλμάδες πού ὅλοι τοὺς θυμούμαστε ἦταν ὁ Κώστας Τσόγλας (Καλύθας) κι' ὁ Θύμιος Ἀλεξίου (Κελεπούρης). Ἀλλὰ ἀξίζει ν' ἀναφερθοῦμε στοὺς Λεωνίδα καὶ Βάσιο Ἀναγνώστου, Γιάννη καὶ Ἀλέξη Ἀλεξίου καὶ στὸν Ζαχαρόγιαννο πού διατηροῦσε τὴν πιὸ ἐκλεκτὴ ράτσα ἀλόγων καὶ στὸν Τριαντάφυλλο Τσόγλα (Γιαμαρία), ἄντρες ἡλιοκαμμένους πού ἡ συμβολικὴ

τους εμφάνιση με τὸ δοκοῦλι στὸν ὄμο καὶ τὴν κλασική πούκαμίσια καμάρωναν στὸ πέρασμά τους. Καὶ τὸ πανηγύρι ξεκίνησε. Ἀλώνια στὴν Παναγία, στὰ Ραφτέϊκα, στὴ Σκαπέρδα, στὰ Βλαχέϊκα, κλπ. καὶ πρῶτα στὴν προτίμηση ἦταν τὰ πλακόστρωτα (καλιγωμένα) γιατί καὶ τὸ στάρι τρίβονταν καλύτερα καὶ χῶμα δὲν ἔβγαινε. Ζεμένα λοιπὸν 8 - 12 ἄλογα ρίχνονταν στὸ λωῖμα καὶ ἄρχιζαν νὰ τρέχουν γύρω-γύρω, μετὰ τὸ θαλμῶ νὰ τρέχουν πιὸ γρήγορα. Ἐδῶ παρόντες καὶ οἱ μικροὶ γαβριάδες, Ἀναρίθμητοι ἀπὸ 5 - 15 χρονῶν τοὺς ἔβλεπε καὶ χαίρουν τὸν ἐνθουσιασμό τους νὰ τρέχουν πίσω ἀπ' τ' ἄλογα ποιὸς θὰ χτυπήσει περισσότερο κι' ἄλλοτε θούλιαζαν μέσ' τὰ λωῖμα. Ἦταν ἡ πιὸ εὐχάριστη ψυχαγωγία τους. Περίμεναν μετὰ λαχτάρα τ' ἄλώνια νὰ θαρρέσουν τ' ἄλογα. Ἀκούες τίς φωνές τους ἀγκομαχώντας νὰ λένε: ἄπλωσ' ἄπλωσ', μέσα Ἀράπ', ἔξω Ντορῆ. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλα τὰ ἄλογα εἶχαν ὀνόματα γιὰ νὰ τὰ ξεχωρίζουν οἱ θαλμάδες. Ἐβλεπε ὅλα αὐτὰ τὰ ὑποταχτικά ζωντανὰ νὰ δέχονται ἀγόγγυστα τίς βιτοῖες καὶ νὰ τρέχουν ἀδιάκοπα.

Στὸ ἴδιο ἄλῳνι μαζεύονταν γείτονες καὶ συγγενεῖς, 30 - 40 νοματαῖοι, καὶ ὅλοι ἀλληλοβοηθιόντουσαν. Καθένας μετὰ τὸ σῦνεργα στὸ χέρι ἔτοιμος νὰ προσφέρει τὴ συνδρομή του. Δοκούλια, φτυάρια, καρπολόγια, κόσκια, δίχτυα γιὰ τ' ἄχουρα ἦταν τὰ ἀπαραίτητα. Ἡ ἀμοιβή τοῦ θαλμῶ ἦταν 10ο) ἀπὸ τὸν καρπὸ, τοῦ δὲ ἰδιοκτητῆ τ' ἄλῳνιου λίγα ἄχουρα,

Κι' ἐνῶ τὸ λωῖμα ζύγωνε νὰ γίνη, οἱ κυράδες καὶ τί δὲν κάνανε νὰ περιποιηθοῦν τοὺς θαλμάδες καὶ αὐτοὺς ποὺ βοηθοῦσαν στὸ ἄλῳνισμα. Κολοκυθόπιτες ἀχνιστές ποὺ μοσχοβολοῦσαν κανέλλα, τυρόπιτες καὶ κοτόπουλα, πατάτες μπριάμ καὶ φρέσκα φασολάκια ἔτεφαν τοὺς καθισμένους κατάχαμα «συνδαιτημόνες» σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὸ ρακί, τὸ οἶζο καὶ τὸ κοκινέλι ποὺ μετὰ τὸ ἴδιο μπουκάκι πέρναγε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. Κι' ἀμέτρητες οἱ εὐχὲς εἰπωμένες ἀπ' τὴ ψυχὴ «ἄντε καλὸ λωῖμα», «καλοφάγωτο», «καὶ τοῦ χρόνου χίλια», «καλὰ μπερεκέτια», «νᾶστε καλὰ κυράδες νὰ χαίρεστε τὸ θεὸς καὶ τίς φαμελιές.

Σὲ λίγες ὥρες τὰ εὐλογημένα ζωντανὰ εἶχαν τελειώσει τὸ ἔργο τους γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τ' ἄλῳνι, νὰ φᾶνε τὸ μερτικό τους, καὶ νὰ ξεποσιάσουν γιὰ τὴν ἐπόμενη θάρδια. Ἀπὸ δὴ ἀρχίζει ὁ διαχωρισμός. Μετὰ τὰ δοκούλια στὰ χέρια ρίχνονται στὸ «ἄλῳνισμα» καὶ σὲ πρώτη φάση ξεχωρίζουν τὰ ἄχουρα ποὺ μαζεύονται στὴν ἄκρη γιὰ νὰ μεταφερθοῦν στοὺς ἀχυρῶνες. Στὴ συνέχεια ὁ καρπὸς μαζεύεται γύρω στὸ στυλο καὶ ἀρχίζει τὸ λῆξιμα μετὰ τὰ φτυάρια καὶ τὰ καρπολόγια. Γυναῖκες μετὰ ἄσπρες «θαμπακέλλες», ἄνδρες μετὰ ψαθάκια καὶ μαντήλια στὸ λαιμὸ καὶ στὸ στόμα γιὰ νὰ μὴν τοὺς ἐνοχλεῖ ὁ «πραχνὸς» ἀνεβοκατεβάζουν τὸ σιτάρι μετὰ τὰ σῦνεργα τους. Μετὰ τὸ πέσιμο τοῦ ἡλίου ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Τὸ σιτάρι ζυγισμένον σὲ σακκιά θὰ μεταφερθῇ στὰ σπίτια γιὰ νὰ μὴ στὰ ἀμπάρια ἀφοῦ ὁ θαλμῶς πάρει τὸ μερτικό του. Τὸ ἄλῳνι εἶναι ἔτοιμο καὶ σαρωμένο νὰ δεχτῇ τὰ δεμάτια ἄλλου νοικοκύρη ποῦχει σειρά αὔριο. Τοῦτο τὸ πανηγύρι θὰ κρατήσῃ 10 - 20 μέρες, κι' ὕστερα ὅλα τελειώνουν. Μὰ οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι πέρασαν καὶ μόλις μιὰ μικρὴ θύμηση μένει ἀπὸ τὴ ζωγραφιὰ ἐκείνη.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τὰ ἄλογα ξεπεράστηκαν, ἦρθαν οἱ ἄλωνιστικές μηχανές. Ἡ γραφικότητα ἀντικαταστάθηκε ἀπ' τὴ μηχανοποίηση. Μὰ καὶ ἡ μηχανὴ ἀνέκει μετὰ τὴ σειρά της κι' αὐτὴ στὸ παρελθόν — Στάχυ δὲν «θλογαίει» ἐδῶ καὶ χρόνια στὰ χωράφια τοῦ χωριοῦ. Ὅλα ἐμείναν μιὰ ἀνάμνηση, μιὰ ἀνάμνηση ποὺ τὴν φέρνει στὸ νοῦ τὸ ἀντίκρουσμα τῶν ἄλωνιων ποὺ ἀπόμειναν χορταριασμένα ἢ μεταβλήθηκαν σὲ χῶρο γιὰ νὰ σταθεύουν αὐτοκίνητα. Μιὰ ἀνάμνηση ὅπως τὴν τραγούδησε ἡ ποιητικὴ μου-

«Στ' ἄλώνια καλοσάρωτα καὶ ξεχορταριασμένα
θὰ ἀπλωθοῦν οἱ θυμωνιές ξανθόμαλλες πλεξίδες...».

ΕΙΣΦΟΡΕΣ — ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἀσταμάτητες οἱ χειρονομίες τῶν συγχωριανῶν μας, ἀνεξάντλητες οἱ εἰσφορές τους καὶ οἱ πιὸ πολλές γιὰ τὸ Δελτίο Κουκουβίστα ποὺ ἀγαπήθηκε τόσο πολὺ, ποὺ μῆκε στὴν ψυχὴ συγχωριανῶν καὶ φίλων.

Στὸ διάστημα λοιπὸν τοῦ καλοκαιριοῦ εἶχαμε τίς παρακάτω συνδρομές:

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ

1) Γεωργία Γ. Ραπτοπούλου (ΗΠΑ)	3.600
2) Ἀντώνης Μπασταρδῆς (Μαραθῶν)	1.200
3) Γιάννης Ποδαράς	1.000
4) Παναγιώτης Ν. Αὐγερινός (Σπάτα)	1.000
5) Γιώργος Π. Κόλλιας	1.000
6) Κων)νος Κεραμίδας (Λειβαδιὰ)	1.000
7) Γεωργία Δ. Χαμηλοῦ (Λαμία) στὴ μνήμη τοῦ συζύγου της	1.000
8) Σοφία Κωστή	1.000
9) Παναγιώτης Παπανικολάου	500
10) Γιώργος Ἡλία Τομαράς (Λαμία)	500
11) Γιώργος Παπανικολάου (Λειβαδιὰ)	500
12) Νίκος Ι. Βλάχος στὴ μνήμη τοῦ πατέρα του	500
13) Ἀποστόλης Μπουκουβάλας	500
14) Φώτης Τομαράς (Βόλος)	500
15) Στάθης Κυρίτης	300
16) Γιώργος Χ. Κωστοῦρος	300
17) Νίκος Βασιλείου	300
18) Θανάσης Κυριάκης (Καλοσκοπή)	200
19) Θύμιος Τομαράς	200
20) Πολύκαρπος Γεωργίου	200
21) Τριαντάφυλλος Τσολάνας	200
22) Γιάννης Ε. Τσίγας	200
23) Παναγιώτης Δ. Κυρίτης	150
24) Γιάννης Τσιμπᾶς	100

ΓΙΑ ΕΡΓΟ ΚΑΚΟΤΡΑΧΗΣ

Γιάννης Ποδαράς	4.000
Παναγιώτης Ν. Αὐγερινός (Σπάτα)	4.000

ΓΙΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Γιώργος Χ. Κωστοῦρος εἰς μνήμην γονιῶν του	1.000
--	-------

Ἐπίσης παραδόθηκαν μέσω τοῦ ἐκδότου τοῦ Δελτίου Καλοσκοπὴ στὸ ταμεῖο τοῦ Συλλόγου τὰ παρακάτω ποσὰ ποὺ εἶχαν στείλει οἱ συγχωριανοὶ μας γιὰ τὸ Δελτίο Κουκουβίστα:

1) Σπύρος Μαλιβίσης (Ἀμερικὴ) στὴ μνήμη τῶν γονιῶν του	1.750
2) Ἐλευθερία Γ. Χαραλάμπους στὴ μνήμη τοῦ πατέρα της Γιάννη Βλάχου	500
3) Θανάσης Δ. Μαλιβίσης (Θεο)νίκη	500
4) Εὐθυμία Σαῖτη (Καναδὰς)	200

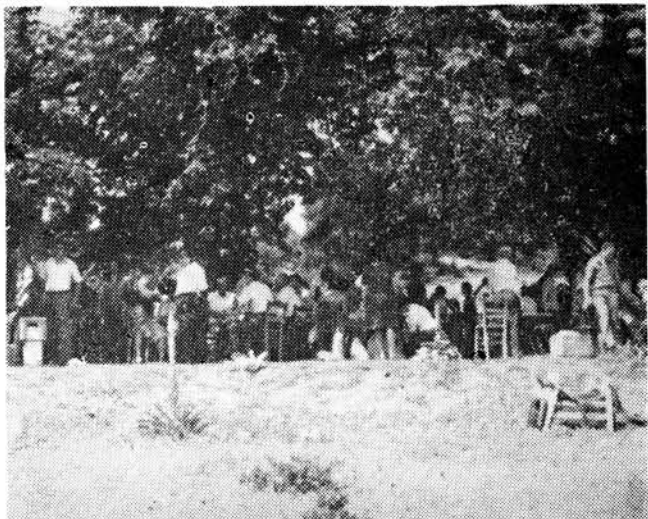
ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Τῆς Ἁγίας Τριάδας

Τὸ φετεινὸ πανηγύρι στὴν Ἁγία Τριάδα ἦταν κάτι ἄλλο. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια εἶχε νὰ παρατηρηθῇ αὐτὴ ἡ κοσμοσυρροή. Χιλιάδες οἱ προσκυνητὲς πού ἐφτασαν ἀπ' τὰ γύρω χωριά καὶ τίς πόλεις γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ

νὰ γιορτάσουν μαζί με τοὺς συγγενεῖς τους κάτω ἀπ' τὰ βαθυσκότιωτα πλατάνια. Ἦταν ἓνα σμίξιμο χαρᾶς, ἓνα γλέντι πού κράτησε ὡς τὸ ἀπόγεμα. Ἀλλῇ μιᾷ φορὰ ἡ μαγευτικὴ καὶ ἱστορικὴ θέσις τῆς Ἁγίας Τριάδας δέχτηκε τοὺς πανηγυριῶτες. Ἐδῶ τὸλεγαν τριστατο σταυροδρόμι οἱ παλιότεροι, ἦταν τὸ ἀναγκαστικὸ πέρασμα γιὰ τὰ γύρω χωριά. Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδας μετράει αἰῶνες καὶ αἰῶνες. Τὸ πανηγύρι εἶναι τόσο παλιὸ ὅσο καὶ ἡ ἐκκλη-

σία. Ἦταν ὁ τρόπος γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν οἱ σκλαβωμένοι: Ἕλληνες νὰ προσευχηθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ τους. Χορεύοντας ἀντικρυστὰ σὲ ρυθμὸ τραγουδιοῦ ἔλεγαν τὰ προβλήματά τους, προετοίμαζαν τὸν ξεσηκωμὸ τους κι' οἱ Τοῦρκοι ἀγάδες θαρροῦσαν πὼς «τοῦτοι οἱ γραικοὶ μονάχα νὰ γλεντᾶνε ἤξεραν». Πολλὰ μᾶς λέει ἡ παράδοση γύρω ἀπ' τὴν Ἁγία Τριάδα, μιὰ παράδοση πού κοντεύει νὰ ξεχαστῇ ὅπως τόσες καὶ τόσες.

Τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς

Ὅσο κι' ἂν λένε μερικοὶ ὅτι ἡ δημοτικὴ μας παράδοσις ἐξαφανίζεται, ὅσο κι' ἂν λένε ὅτι τὰ πανηγύρια ἐξέφτισαν ἐμεῖς οἱ Κουκουβιστιανοὶ δὲν τὸ παραδεχόμαστε. Πεοίτρανα ἀποδείχνουμε πὼς ξέρουμε νὰ κρατᾶμε ψηλὰ τὴν παράδοσις τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ, τὴν παράδοσις τῆς Ρεῦμελης. Καὶ φέτος λοιπὸν στὸ μεγάλο πανηγύρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς παρ' ὅλο πὺ ὁ καιρὸς τὰ χάλασε οἱ πανηγυριῶτες τὸ «φέρανε βόλτα» μετὰ τὴν ψυχὴ τους κάτω ἀπ' τοὺς ἤχους τοῦ γνήσιου Ρουμελιώτικου κλαρίνου. Νὰ λοιπὸν πὺ ἡ παράδοσις δὲν ἀβύνει.

15 Αὐγούστου

Αὐτὸ ἦταν τὸ κάτι ἄλλο. Τέτοια κοσμοπλημμύρα χρόνια εἶχε νὰ δῇ τὸ χωριό. Πραγματικὰ τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας ἔξω καὶ μέσα στὴ μικρὴ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας δὲν ὑπῆρχε χώρος οὔτε νὰ σταθῇ κανεὶς ὄρθιος. Γέμισαν οἱ δρόμοι ἀπὸ αὐτοκίνητα, γέμισαν τὰ σπιτία κόσμος. Πόσο αγαπήσαμε ὅλοι μας αὐτὸ τὸ πανέμορφο χωριό!! Τί θὰ γινόταν ἂν ὑπῆρχε χώρος γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἓνα σωρὸ λάτρεις τοῦ χωριοῦ μας. Ἡ Κουκουβίστα θὰ ζῇ ἀδιάκοπα ἔστω κι' ἂν τὸ χειμῶνα ἀδειάζει. Πρέπει ὅμως νὰ τὴν προεξέσουμε, νὰ τὴν ὁμορφύνουμε πιὸ πολύ, νὰ τὴν γνωρίσουν κι' ἄλλοι ἄνθρωποι πὺ τὴν λατρεύουν.

Καὶ μιὰ κι' εἶπαμε πάρα πάνω γιὰ πανηγύρια ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ἓνα γεγονὸς σὲ ἐπιβεβαίωσις τοῦ ὅτι ξέρουμε νὰ τὸ γλεντᾶμε. Τὴν παραμονὴ τῆς Παναγίας στὴν Γκούρα ἂν ἔβλεπε κάποιος τὸ χορὸ θὰ νόμιζε ὅτι βρισκόταν στὸ χωριὸ μας κι' ὄχι στὴ Γκούρα. Πραγματικὰ πάρα πολλοὶ συγχωριανοὶ ἐφτασαν στὸ πανηγύρι γιὰ νὰ ξεδώσουν λιγάκι. Ὅλη νύχτα τράθηξε τὸ γλέντι κι' ἔβλεπες δυὸ καὶ τρεῖς ἐράδες ἀπὸ συγχωριανούς μας νὰ χορεύουν ἀσταμάτητα καθὼς τὸ κλαρίνο τοῦ Κούπα σκόρπιζε λεβέντικους ἤχους. Μεγάλο κέφι σκόρπισε ὁ Τάκης Κολλῦρης καὶ ὁ Γιάννης Μαλιθίστης (Χλιάρας) μετὰ τὴ μεγάλη παρέα τους καθὼς ὥρες καὶ ὥρες χορεύανε ἀσταμάτητα. Μὰ τὸ γλέντι δὲν σταμάτησε ἐδῶ. Φεύγοντας ἀπὸ τὴ Γκούρα τίς πρωινὲς ὥρες τὸ γλέντι συνεχίστηκε στὴ Στρώμη καὶ Κάνισαν μέχρι τὸ πρωί. Ἄντε λοιπὸν καὶ τοῦ χρόνου νὰ τὸ ξενακάψουμε.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Οἱ κοινοτικὲς ἐκλογὲς ἔχουν δώσει ἓνα ἀλλοιώτικο ρυθμὸ στὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ ἐδῶ καὶ μέρες. Ἕνα χρώμα ἐντονου προεκλογικοῦ παρασκευαστικοῦ χαρακτήρα, μπροστὰ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ πρώτου πολίτη στὸ χωριό, τοῦ «πρωῦχοντα» ὅπως ἔλεγαν οἱ παλιότεροι τὸν Κοινοτάρχη.

Κι ὅλα τοῦτα τὰ καλὰ μέχρις ἐδῶ, ἀλλὰ χρόνια τώρα ἐπικρατεῖ μιὰ λαθεμένη ἐντύπωση δίχως καμμιὰ βάση, δίχως λογικὴ. Καὶ τούτῃ τὴν ἐντύπω-

ση τήν άκοϋς έκφρασμένη από στόματα συγχωριανών και άπορείς γι' αυτές τις άσχετες φήμες. 'Ακοϋς λοιπόν να λένε «τίς έκλογές στο χωριό τις έπηρεάζει ο Σύλλογος» ή «όποιον θέλει ο Σύλλογος βγάζει» και άλλα παρόμοια. Δέν ξέρω άν είναι φήμες με βαθύτερους σκοπούς, ξέρω όμως ότι κανένας δέ θα μπορέσει να πετύχει τίποτα. Θα άναρωτηθείτε και φυσικό είναι ύστερα από αυτά, τί σχέση έχει ο Σύλλογος με τις έκλογές. 'Απάντηση: ό-ση ο Φάντης με τό ρετσινόλαδο. ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ.

Τό καταστατικό λέει «ιδρύεται Σωματεϊόν έξωραϊστικόν και έκπολιτιστικόν» έπομένως όχι ιδεολογικόν, πολιτικόν ή Κοινοτικόν και έπομένως βρίσκεται έξω και μακριά από κάθε τέτοιου είδους δραστηριότητες. Δέν έχει κανένα ρόλο ρυθμιστή, δέν άσκει καμμία επίδραση, είναι μονάχα ένας βοηθός στο έργο για τήν ανάπτυξη του χωριού μας. Δέ νοιάζεται για τό ποιός θα βγει, ή ποιός διοικεί, για φηφοδέλτια και παρατάξεις για πρόσωπα και πράγματα.

Είναι λοιπόν ξεκαθαρισμένη ή κατάσταση, συμπάθειες, ύποδειξεις, θέσεις κλπ. είναι ξένα με τό Νομικό πρόσωπο του Συλλόγου. Τό λάθος έπομένως δέν είναι έδω, τό λάθος είναι στη σύγχυση που κάνουν ώρισμένοι όσο άφορά τα φυσικά πρόσωπα του Δ.Σ., μπερδεύοντας τήν ιδιότητα του προσώπου σά μέλους του Δ.Σ. και σάν έλεύθερου πολίτη. 'Επειδή λοιπόν ο Α, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου, σάν έλεύθερος πολίτης, σά συγχωριανός, έκδηλώνεται ύπέρ του Β ύποψήφιου, αυτόματα του κολλάνε τή ρετσινιά. —Νά, άφοϋ είναι στο Σύλλογο, ο Σύλλογος ύποστηρίζει τόν Β. 'Εδω είναι τό μεγάλο σφάλμα. 'Επειδή δηλαδή είναι μέλος του Δ.Σ. πάει να πει ότι δέν μπορεί να εκφράζεται έλεύθερα και να συμπαθεί όποιον θέλει, σάν άτομο, σάν πολίτης, σάν Κουκουβιστιανός; 'Αλλοίμονο άν γίνονται τέτοιες σκέψεις. 'Αντίθετα, δέν έχει δικαίωμα να μιλήσει έξ όνόματος του Συλλόγου. "Ας μάθουν λοιπόν μια κι' έξω οι επίδοξοι μνηστήρες και οι φημολογούντες, ότι ο Σύλλογος οϋτε άναμιχτήκε οϋτε πρόκειται να άναμιχτεί σε τέτοιου είδους δραστηριότητες. Κανένας όμως δέν μπορεί να έμποδίσει άτομο του Δ.Σ. να εκφράζεται έλεύθερα για λογαριασμό του, άκόμα και να λάβει μέρος στις έκλογές, άφοϋ προηγουμένως παραιτηθεί από τό Δ.Σ. 'Αλλοίμονο άν τό κάθε Συμούλιο ήταν δυνατό να έπηρεάσει τα μέλη. Τότε θα σήμαινε ότι έχει άφ' ενός τρομερές ικανότητες, άφ' έτέρου δέ ότι τα μέλη δέν έχουν δική τους γνώμη, σκέψη και κρίση.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΝΕΑ
ΓΕΝΙΑ

Και πάλι ή στήλη έμεινε ξεχασμένη άπ' τα νέα παιδιά παρ' όλο που τόσοι και τόσοι νέοι όχι μόνο άνέθηκαν στο χωριό αλλά ύποσχέθηκαν ότι θα έκμεταλλευτούν αυτό τό καλοκαιρινό διάλειμμα για να μελετήσουν τήν παράδοση του χωριού, να έξερευνήσουν, να προσφέρουν. Καμμία φωνή προς τό παρόν. Και είναι λυπηρό τό γεγονός αυτό και δείγμα άπομάκρυνσης. "Ισως στο επόμενο φύλλο, οι νέοι μας στείλουν έστω και τις έντυπώσεις τους άπ' τις καλοκαιρινές διακοπές στο χωριό.

Ο Νάκος Νικολάου Γεωργίου τελειώνοντας τό Γυμνάσιο της "Αμφισσας έδωσε εξετάσεις στη Σχολή Εϋελπίδων και πέρασε. "Ηδη παρουσιάστηκε στη Σχολή και άρχισε να παρακολουθι ή μαθήματα. Τοϋ εύχόμαστε καλή φοίτηση και καλή σταδιοδρομία στο τιμημένο Σώμα των αξιωματικών της Πατρίδος μας.

Τό δελτίο μας επίσης εύχεται σ' όλους τους νέους του χωριού μας που έδωσαν εξετάσεις στις "Ανώτατες Σχολές «καλή επιτυχία» με τήν έλπίδα ότι θα συνεχιστή ή παράδοση των τελευταίων επιτυχιών.

Στην προσπάθεια για μιá ευρύτερη επικοινωνία και γνωριμία των νέων παιδιών της Κουκουβίστας ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Κώστας Βλάχος ύστερα από έπαφή που είχε με ώρισμένους νέους άπεφάσισε να πραγματοποιήσι μιá έκδρομή αποκλειστικά για τα νέα παιδιά του χωριού. "Οσοι λοιπόν νέοι ενδιαφέρονται μπορούν να τηλεφωνήσουν στο 5235148. Η έκδρομή θα γίνη τό πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου, λεπτομέρειες θα ακολουθήσουν. 'Εμπρός λοιπόν σε μιá προσπάθεια γνωριμίας.

ΚΑΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΙΞΟΥΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Τριανταπέντε χρόνια και πλειότερα στρέφεται πίσω ή μνήμη και στέκεται άνάμεσα άπ' τήν έκκλησιá της 'Αγίας Τριάδας, στον τόπο κείνο που τίποτα δέν δείχνει πως χύθηκε έλληνικό αίμα στήν τελευταία μάχη με τους Γερμανούς. Στο πέραςμα δέν θωρείς παρ' ένα χώρο χερσωμένο με δυό αράδες σύρμα περασμένο σε λίγα παλούκια που στέκεται άδύναμο να έμποδίσει τα ζωντανά να βοσκήσουν άπάνω του και παρέκει ένας σωρός από λιθάρια του γκρεμισμένου 'Εωκκλησιού, μονεδικό σημάδι που δείχνει τή θέση της θυσίας.

ΣΕΛΙΔΑ 213

“Αν δέν κατέχεις τοῦτα τὰ στοιχεῖα σάν ντόπιος, ὁ τόπος εἶναι ἴδιος μὲ τὸ γύρωθε, περνᾷς δίχως γεύση, δίχως γνώση, δίχως συνείδηση πῶς κάτω σου τρίζουν σωριασμένα σ’ ἓνα λάκκο τὰ κόκκαλα 36 παλληκαριῶν ἀπ’ τὴν ἐγκατάλειψη, ἀπ’ τὴν ἔλλειψη μιᾶς φλόγας καντηλιῶν κι’ εἶναι τὸ σύγκρουο τῆς σκέψης καὶ ἡ ἀγριὰδα τῆς φύσης ποῦ σοῦ ριγᾷ τὸ κορμὶ καὶ διάζεται ἡ ψυχὴ λιποταχτώντας μὲ στραμμένα τὰ μάτια ἀλλοῦ νὰ βγῇ στὸ ξέφωτο μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα μὲ μιὰ πίκρα ἀτέλειωτη ἀνακατωμένη μὲ θλίψη. Δὲν εἶναι σημερινὴ ἐντύπωση καὶ εἰκόνα, εἶναι χιλιοειπωμένη μὰ δὲν τολμήθηκε ὁ ξεπερασμός τῆς κατάστασης ἂν καὶ πολλοὶ προσφέρθηκαν νὰ συντράμουν στὸ στήσιμο μιᾶς στήλης, μιᾶς ἀνθρώπινης φράχτης. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ θυμηθοῦμε τοὺς λίγους ἐκείνους ἀγωνιστές, τοὺς δικούς μας ποῦ ἐμειναν ἐκεῖ δίχως ἐπιστροφή. Εἶναι μία ἀνθρώπινη ὑποχρέωση ἔξω ἀπὸ προκαταλήψεις καὶ ιδιότητες, πέρα ἀπὸ κάθε τοποθέτηση, εἶναι μιὰ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα ποῦ ξεπερνᾷ τὰ σύνορα τῆς Κουκουβίστας. Ὁ χρόνος δὲν ἀφήνει περιθώρια οὔτε γιὰ παρελθοντισμούς οὔτε γιὰ ἀναβολές. Οἱ καιροὶ μαλάκωσαν τὴν σκληράδα, ἡ νοστοροπία ἄλλαξε καὶ παραμερίστηκαν οἱ ἐχτρες καὶ οἱ μίσητες. Ἦταν καὶ οἱ νεκροὶ ἐκεῖνοι θύματα τοῦ φασισμού στὴ δοσμένη περίσταση. Ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐξέταση ἐκείνης τῆς κατάστασης εἶναι μιὰ παράγραφος τῶν ἱστοριογράφων, εἶναι ἔξω ἀπ’ τὴν προσωπικὴ γνώμη καὶ πεποίθηση τοῦ καθένα, σὲ μᾶς μένει ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἐκδήλωσης μιᾶς στάλας ἀνθρωπισμοῦ ἐκφρασμένης μὲ μιὰ στήλη, ἓνα σταυρό, ἓνα μικρὸ σημάδι τῆς μνήμης στὸ διάβα τοῦ περαστικοῦ. Οἱ γενιές ἀλλάζουν, οἱ ἄνθρωποι μεταβάλλονται, ἄς δοῦμε πλατύτερα τὴν κατάσταση κι’ ἄς περιφράξουμε μόνο τὰ κόκκαλά τους, ὅχι τίς σκέψεις καὶ τίς πεποιθήσεις τους ποῦ ἔσθυσαν ἀντάμα μὲ τὸ χαμό τους, δίχως τελετὲς καὶ πανηγυρισμούς. Θὰ πρέπει νὰ προλάβουμε τὴν ἱστορία ἀπ’ τὴ μεριά μας, νὰ μὴν νοιώσουμε ντροπισμένοι γιὰ τὴν ἀγνόηση.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Σοβαρὰ τραυματίστηκαν στὶς 26 Ἰουνίου ὁ Θανάσης Ραπτόπουλος καὶ ὁ ἀδερφός του Γιώργος ποῦ εἶχε ἔρθει ἀπ’ τὴν Ἀμερικὴ γιὰ διακοπές. Συγκεκριμένα ἐνῶ ἐβάδιζαν στὸ πεζοδρόμιο στὴ λεωφόρο Κηφισίας κοντὰ στὸν ΟΤΕ κατερχόμενο Ι.Χ. αὐτοκίνητο ἀνήλθε στὸ πεζοδρόμιο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματιστοῦν καὶ νὰ διακομισθοῦν στὸ ΚΑΤ. Εὐτυχῶς ἀπέφυγαν τὸν κίνδυνο καὶ μετὰ ἀρκετὴ παραμονὴ στὸ ΚΑΤ ἐξήλθαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἀποθεραπεία τους.

* * *

Στὴ σκάλα τοῦ σπιτιοῦ τῆς στὸ χωριὸ ἔπεσε ἡ Ἀρ-

μᾶς κάνουν ἐκκλήξη μὲ τὸ τομάρι του. γύρω Γ. Δανιήλ (Παράσχου) καὶ χτύπησε στὸ μηρὸ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποστῇ κάταγμα. Δυστυχῶς τὸ χτύπημα εἶχε σάν συνέπεια ἀργότερα νὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατός τῆς.

* * *

Ἐπίσης στὸ χωριὸ ὁ μικρὸς Εὐθύμιος Γ. Χαραλάμπους (Χαϊλέρης) παίζοντας καὶ τρέχοντας σκόνταψε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πέσῃ καὶ νὰ σπάσῃ τὸ χεράκι του.

Στοὺς παραπάνω ἄτυχους συγχωριανούς τὸ Δελτίο εὐχεται περαστικά.

* * *

ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στὶς 3 Ἰουλίου ἔπιασε φωτιά τὸ σπίτι τοῦ Νίκου Τούμπα (Σαῆ) μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καῖ ὁλόκληρο τὸ νοικοκυριὸ καὶ νὰ μείνῃ κυριολεκτικὰ ὁ ἄτυχος συγχωριανός μας στὸ δρόμο. Παρ’ ὅλες τίς τεράστιες προσπάθειες τῶν συγχωριανῶν μας ἡ φωτιά ἦταν ἀδύνατο νὰ τεθῇ σὲ ἔλεγχο λόγω τοῦ δυνατοῦ ἀνέμου. Ἀλλὰ ἐδῶ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ καὶ ὁ ἀλτρουϊσμός τῶν συγχωριανῶν μας. Στὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς μὲ πρωτοβουλία ὀρισμένων ἔγινε ἔρρανος γιὰ νὰ συγκεντρωθῇ ἓνα ποσὸ καὶ νὰ δοθῇ στὸν ἄτυχο μπάρμπα Νίκο. Πράγματι συγκεντρώθηκαν μερικὰ χρήματα γιὰ νὰ δώσουν μιὰ πρόχειρη λύση στὸ θέμα στέγης τοῦ συγχωριανοῦ μας. Παράλληλα ἀπ’ αὐτὴ τὴ στήλη ὁ μπάρμπα Νίκος μὲ ἐπιστολὴ του στὴν Κουκουβίστα αἰσθάνεται τὴν ὑπονοήωση νὰ εὐχαριστήσῃ ὅσους ὅσους συνέδραμαν τόσο στὴν καίρια στήριξη τῆς φωτιάς ὅσο καὶ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ τίποτα, παρὰ ὁ Θεὸς νὰ θάξῃ τὸ χέρι του.

* * *

ΛΥΚΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Γιὰ πρώτη φορὰ φέτος ὕστερα ἀπὸ ἄρκετὰ χρόνια ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του αὐτὸ τὸ ἀγριο ζωντανὸ στὰ βουνὰ τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ γεγονός μᾶς τὸ ἀνέφερε ὁ Τάκης Κολλύρης. Ἄλλοι μᾶς εἶπαν ὅτι ἔκανε Ζημιές πρὸς τίς Βρύζες κι’ εὐτυχῶς πολὺ λίγες. Φαίνεται πῶς ἀπὸ κάπου ἔεκοψε καὶ θᾶναι περαστικὸς ἀπ’ τὰ δικά μας μέρη. Μακάρι νὰ μὴν θρηνήσουν οἱ ἄνθρωποι Ζημιές στὰ ζωντανά τους. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν θυμήθηκα τὰ παλιότερα χρόνια ποῦ στὰ βουνὰ ὑπῆρχαν κάμποσοι λύκοι. Γιὰ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσουν λοιπὸν ἔστησαν δόκανα γιὰ νὰ τοὺς πιάσουν ζωντανούς ἢ ἐβγαίνουν σὲ συστηματικὸ κυνήγι. Ὅταν λοιπὸν ἐπίαναν ἢ σκότωναν ἓνα τέτοιο ζῶο τὸ ἐγδερναν, περνοῦσαν τὸ τομάρι σ’ ἓνα σουφλί καὶ γύριζαν στὰ σπίτια γιὰ νὰ μαζέψουν «φιλέματα» γιὰ τὸ καλὸ ποῦ κάνανε. Τώρα τὸ πόσες φορές μπορεῖ νὰ γύριζαν μὲ τὸ ἴδιο τομάρι εἶναι ἄλλη περίπτωση. Δὲν ἀποκλείεται λοιπὸν οἱ κυνηγοὶ μας ὕστερα μάλιστα καὶ ἀπ’ τὴν ἐπικήρυξη τοῦ λύκου ἀπ’ τίς Ἀρχές νὰ

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

Τὸν περασμένο χρόνο ὁ συγχωριανός μας Θανάσης Ράπτης συνέλαβε μιὰ πρωτότυπη ιδέα. Κάπου ξύμαθε ὅτι ὑπάρχει ἓνα μικρὸ ὄργανο τύπου κανονιοῦ ποὺ δουλεύει μὲ ὑγραέριο καὶ κάθε λίγο ἐκपुरσοκροτεῖ. Τὸ ἀγόρασε λοιπὸν καὶ τὸ τοποθέτησε στὸ ἀμπέλι του. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο φοβούμενα τὰ ἀγριογούρουνα τοὺς πυροβολισμοὺς δὲν πάτησαν πόδι στὰ γειτονικά ἀμπέλια καὶ τὰ σταφύλια γλύτωσαν. Φέτος λοιπὸν τὸ παράδει-πέλια στὸν Ἅη Νικόλα. Ἔβαλαν ὅλοι χρήματα καὶ ἀ-γμα τὸ ἀκολούθησαν ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ ποῦχουν ἀμ-γόρασαν δύο ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα κανόνια. Ἔτσι ὅποιος θρίσκει στὸ χωριὸ ἀκούει κάθε πέντε λεπτά τίς ἐκपुरσοκροτήσεις. Ἀποτελέσματα: τὰ γουρουνία οὕ-τε πλησίασαν καὶ τὰ ἀμπέλια. Ρίχτηκαν ὅμως στὴν Κα-τράχη κι' ἔκαναν ζημιές. Δὲν ἀποκλείεται λοιπὸν τοῦ χρόνου νὰ μπῇ ἓνα κανόνι κι' ἐκεῖ. Ἐκτὸς ἂν οἱ φε-γῶν ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ μειώσουν στὸ ἐλάχιστο τεινές πρῶτες ἐπιτυχίες τῶν συγχωριανῶν μας κυνη-τὸν ἀριθμὸ αὐτῶν τῶν ζωντανῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ

Τὸ Δελτίο κάνει γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς συγχω-ριανούς, ὅτι ὁ συγχωριανός μας ὁδηγὸς Κώστας Τούμπας ἄρχισε δρομολόγια μὲ Καλοσκοπὴ - Ἀθή-να. Στὴν Ἀθήνα ἔρχεται κάθε Πέμπτη καὶ ἐπιστρέ-φει στὸ χωριὸ τὴν Παρασκευὴ τὸ πρῶτὴ ὥρα 8. Σὰν πρακτορεῖο χρησιμοποιεῖ τὸ καφενεῖο Μπακόλα, ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Β. Ἡπειροῦ 44 στὸν Κολω-νέ.

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΤΙΝΑ...

Ἡ προεκλογικὴ περίοδος στὸ χωριὸ, πέρα ἀπ' τὴν εὐθυμὴ πλευρά της, δίνει τὴν εὐκαιρία στοὺς ὑποψήφιους νὰ μοιράσουν ἓνα σωρὸ ὑποσχέσεις. Τὸ γεγονὸς παρατηρεῖται σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα καὶ φυσικὸ εἶναι στὸν, κατὰ κάποιο τρόπο διαγωνισμό - συναγωνισμό ποῖος θὰ ὑποσχεθεῖ τὰ καλύτερα, νὰ μᾶς παρουσιάζουν ἀπίθανες ὁμολογουμένως δηλώ-σεις. Φτάσαν λοιπὸν στὰ χέρια μας καὶ τῶν δυὸ συνδυασμῶν τὰ πραγράμματα. Καὶ οἱ δυὸ ὑπόσχον-ται σειρά ἀπὸ ἔργα ποὺ θὰ ἀναμορφώσουν τὸ χω-ριό. Μπροστὰ λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς, εὐχῆς ἔρ-γο θάταν ἂν γινότανε νὰ βγοῦν καὶ οἱ δυὸ γιὰ νὰ κάνουν ὅλα αὐτὰ ποὺ ὑποσχέθηκαν, ἢ ἐκεῖνος ποὺ θὰ βγεῖ, νὰ πραγματοποιήσει καὶ τὰ δυὸ προγράμ-ματα. Ἐμεῖς ἀπ' τὴ σκοπιὰ μας, εὐχόμεστε «καλὴ ἐπιτυχία» καὶ στοὺς δυὸ συνδυασμοὺς καὶ πάντα θάμαστε στὸ πλευρὸ τους μὲ τὸ πενιχρὸ βαλλάντιο τοῦ Συνδέσμου μας νὰ βοηθήσουμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας, νὰ βάλουμε τίς βάσεις μαζὶ γιὰ ἓ-να ξενῶνα καὶ ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου, δυὸ στοιχεῖα ποὺ θὰ ἀνεβάσουν καὶ τουριστικὰ τὴν πα-νέμορφη Κουκουβίστα μας. Ἐλπίζουμε στὶς 16 Ὁ-κτωβρίου νὰ μὴν ξεχαστοῦν οἱ ὑποσχέσεις...

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΧΗΣ

τοῦ Κ. Βλάχου, Δικηγόρου

Ἄν κάποιος σήμερα θελήσει νὰ ἀγοράσει ἓνα ἀκίνητο στὸ χωριό, ἄς ποῦμε ἓνα οἰκόπεδο, εἶναι Ζήτημα ἂν παίρνοντας σὰ βάση ὅτι ἔχουμε ἑκατὸ πωλητὲς θὰ βρεῖ πέντε ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἔχουν τί-τλο κυριότητος τοῦ ἀκινήτου, ποὺ σημαίνει συμβο-λαιογραφικὸ ἔγγραφο (συμβόλαιο), ποὺ νᾶχει με-ταγραφεῖ στὸ ἀρμόδιο ὑποθηκοφυλακεῖο τῆς περι-οχῆς. Ἄν τώρα τὸ ἀκίνητο προέρχεται ἀπὸ κληρο-νομιά, ἐκεῖ εἶναι ποὺ ἓνας στοὺς ἑκατὸ ἔχει τίτ-λους. Τὸ φαινόμενο τοῦτο ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι παλιότερα οἱ ἄνθρωποι, τόσο πρὶν τὴν ἐφαρμο-γὴ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα (Μάρς 1946) ὅσο καὶ με-τά, συνήθιζαν νὰ προβαίνουν σὲ δικαιοπραξίες εἴτε προφορικὰ εἴτε μὲ ἰδιωτικὸ ἔγγραφο, σπάνια δὲ μὲ συμβολαιογραφικὸ (συμβόλαιο) ποὺ ὀρίζει ὁ Νό-μος σὰν ἀπαραίτητο καὶ εἰδικὰ στὶς ἐμπράγματα δικαιοπραξίες ποὺ ἀφοροῦν ἀκίνητα (ἀγοραπωλη-σία, σύσταση προίκας, δωρεά, κληρονομικὰ κλπ.) καὶ παρουσιάζεται τὸ φαινόμενο τῆς ἀνυπαρξίας τίτλων. Ἔτσι ἐπικράτησε μιὰ κατάσταση «νόθος» θάλαγα, ποὺ μπορεῖ νὰ ἴσχυε τὸ «ὁ λόγος εἶναι συμ-βόλαιο» πλὴν, δὲν κατοχύρωνε τοὺς κυρίους τῶν ἀκινήτων, μὲ ἀποτέλεσμα καὶ σήμερα νὰ δημιουρ-γοῦνται ἀμφισβητήσεις καὶ συγκρούσεις, νὰ κατα-λήγουν δὲ πολλὲς φορὲς στὰ δικαστήρια καὶ νὰ ἀ-παιτοῦνται μακροχρόνιες δίκες βασισμένες κατὰ κύριο λόγο στὴν καλοπροαίρετη κατάθεση τῶν μαρ-τῶν.

Τὸ θέμα σήμερα ἔχει μεγάλη σημασία, τόσο γιὰ αὐξάνεται συνέχεια ἢ ἀξία τῶν ἀκινήτων στὸ χωριό, ὅσο καὶ γιὰ τὴν κατοχύρωση τῶν ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο. Ἐπειδὴ ὁ τρόπος, ἢ αἰτία, ποὺ κατέχουν σήμερα ἀκίνητα στὸ χωριὸ οἱ περισσότεροι, εἶναι ἡ κληρονομιά.Θ' ἀσχοληθῶ εἰ-δικώτερα μ' αὐτὸ τὸ θέμα στὴ συνέχεια.

Λέγοντας ἀκίνητα στὸ χωριὸ ἐννοοῦμε σπίτι, ἀ-χυρῶνα, χωράφι, ποὺ περιῆλθαν σήμερα στοὺς κα-τόχους ἀπὸ κληρονομία χωρὶς συμβόλαιο, ποὺ νο-μίζουν ὅτι εἶναι κύριοι, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι παρὰ μόνο νομεῖς καὶ κάτοχοι. Ἄς δοῦ-με μερικὲς περιπτώσεις ποὺ οἱ ἄνθρωποι πιστεύουν ὅτι «δὲν τοὺς κουνάει κανένας», ἀλλὰ στὴν οὐσία εἶναι ἀκατοχύρωτοι. Ὁ Α' λέει, ἐγὼ κληρονόμησα τὸν πατέρα μου καὶ μιὰ καὶ δὲν εἶχε ἄλλα παιδιά τὰ πῆρα ὅλα ἐγώ. Ὁ Β' λέει, ἐγὼ ἔχω τίτλο γιὰ τὸ πατέρα μου μοῦ ἄφησε διαθήκη. Ὁ Γ' λέει, μᾶς ἄ-φησε ὁ πατέρας μου τὴν ἀκίνητη περιουσία κι' ἐ-μεῖς τὴ μοιράσαμε μεταξύ μας μ' ἓνα χαρτί.

Καὶ γεννιέται τὸ πρῶτο ἐρώτημα ποῖος ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἔχει κυριότητα καὶ μπορεῖ νὰ πουλήσει, ἢ νὰ κάνει μιὰ ἀπ' τίς παραπάνω δικαιοπραξίες; Ἡ ἀπάντησις εἶναι κ α ν έ ν α ς.

Το δεύτερο ερώτημα είναι αν πραγματικά σαν κληρονόμοι κατέχουν ή όχι την κληρονομιά, αφού λείπει το συμβολαιογραφικό έγγραφο; Ή απάντηση είναι ότι είναι πραγματικά κάτοχοι σά νόμιμοι κληρονόμοι, όχι όμως κύριοι.

Και το τρίτο ερώτημα είναι, αφού σύμφωνα με το νόμο και τη διαθήκη εναι κληρονόμοι, γιατί δεν μπορούν να εκποιήσουν και τί πρέπει να γίνει για να γίνουν κύριοι και να αποκτήσουν τίτλο με συμβολαιογραφικό έγγραφο; Ή απάντηση είναι ότι και στις τρεις περιπτώσεις (Α, Β, Γ) χρειάζεται να γίνει αποδοχή της κληρονομιάς.

Βασικά, κατά δυο τρόπους γίνεται κάποιος κληρονόμος. Ή με διαθήκη ή εκ του νόμου ή λεγόμενη «έξ αδιαθέτου διαδοχή», που γίνεται σύμφωνα με το βαθμό συγγενείας. Και στις δυο περιπτώσεις ο Νόμος λέει ότι ή «κληρονομία επάγεται δηλ. πηγαινει» στους κληρονομούς, έχουν δικαίωμα δέ οι κληρονόμοι να τη δεχτούν ή όχι. Στην περίπτωση λοιπόν που τη δέχονται, πρέπει να κάνουν δήλωση «αποδοχής», στην περίπτωση που δεν τη δέχονται δήλωση «αποποίησης». Και στη μέν αποδοχή ο νόμος δέ θέτει χρονικά όρια. Για την αποποίηση όμως, θέτει συγκεκριμένο χρόνο. Είπαμε, λοιπόν, ότι ή αποδοχή γίνεται οποτεδήποτε από τους κληρονόμους. Αφού συντρέχει το στοιχείο αυτό και αφού συγκεντρωθούν ώρισμένα πιστοποιητικά και γίνουν ώρισμένες νομικές ενέργειες, συντάσσεται ή δήλωση συμβολαιογραφικά και με τη μεταγραφή της στο ύποθηκοφυλακείο αποκτάται πλέον τίτλος και ο κληρονόμος γίνεται κύριος, έχοντας στο έξής το δικαίωμα να κάνει «ό,τι θέλει» την κληρονομική περιουσία. Στην περίπτωση, τέλος, που θελήσουν οι κληρονόμοι να προβούν σε διανομή της κληρονομιάς, πάλι πρέπει να κάνουν πρώτα τη δήλωση αποδοχής και στη συνέχεια να μοιράσουν. Ή διανομή μπορεί να γίνει είτε δικαστικά είτε εξώδικα με συμβολαιογραφικό έγγραφο, ποτέ με ιδιωτικό, γιατί είναι άκυρη και ανίσχυρη. Αυτός, λοιπόν, είναι ο τρόπος για την κατοχύρωση των κληρονομικών περιουσιακών στοιχείων.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ - ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 14 (ΟΜΟΝΟΙΑ)
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 5239450

ΣΕΛΙΔΑ 216

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Προσοχή κίνδυνος

Πριν από χρόνια οι δρόμοι του χωριού μας τσιμεντοστρώθηκαν και πραγματικά όχι μόνον έδωσαν μιὰ αισθητική εικόνα στο χωριό αλλά γλυτώσαμε και από τις λάσπες. Σήμερα, ύστερα από τόσο καιρό άρχισαν να εμφανίζονται φθορές οι οποίες ζητάνε άμεση αποκατάσταση και ειδικώτερα ο δρόμος που οδηγεί απ' την πλατεία στην αγορά και στο σημείο άριστερά από το ήρω. Το τσιμέντο τρίφτηκε και το σιδερένιο πλέγμα βγήκε στην επιφάνεια και δημιουργεί κίνδυνο όχι μόνο για τὰ λάστιχα των αυτοκινήτων αλλά και για τούς πεζούς ειδικώτερα δέ τὰ μικρά παιδιά που αρκετά την έχουν πληρώσει. Έλπίζουμε να θρεθί ένα τσουβάλι τσιμέντο και λίγο άμμοχάλικο για να φύγει από τη μέση αυτή ή παγίδα.

Σκουπιδότοπος

Όλοι αγαπάμε το χωριό και απολαμβάνουμε τις όμορφιές του και πρέπει να τὸ φροντίζουμε. Δυστυχώς όμως τώρα το καλοκαίρι που ανεβαίνουμε εμεῖς οἱ παραθεριστές αντι να δίνουμε τὸ παράδειγμα παρουσιάζουμε μιὰ άσχημη εικόνα. Αν θρεθί κάποιος στο ρέμα της κακοτράχης θά αντικρύσει έναν άτελείωτο σκουπιδότοπο. Αλλά δεν είναι μόνο τὸ ρέμα τοῦτο, είναι ολα τὰ ρέματα γεμάτα σκουπίδια. Μ' άλλα λόγια ή εικόνα της πόλης άρχισε να εμφανίζεται και στο χωριό και να λένε με τὸ δίκιο τους οἱ χωρικοί «έρχονται οἱ παραθεριστές και μᾶς γεμίζουν σκουπίδια». Αφού λοιπόν κάνουμε τὸν κόπο να μεταφέρουμε τὰ σκουπίδια σε κάποιο απ' τὰ ρέματα ἄς φροντίσουμε να τὰ πετᾶμε λίγο πιὸ πέρα σε χώρο τουλάχιστον που να μην φαίνεται και να καίγονται.

Ή Πλατεία

Κάποτε ή πλατεία του χωριού είχε μιὰ γραφική εμφάνιση κι' ἄς ήταν χωματόστρωτη. Ήταν τὸ «χοροστάσι» του χωριού, τὸ μέρος που παίζαν τὰ παιδιά, που συγκεντρώνονταν οἱ μεγάλοι. Σήμερα κείνο τὸ χοροστάσι ξεχάστηκε, κλείστηκε με μπετό και μόνο τις Κυριακές και τις γιορτές περνάνε απάνω του οἱ άνθρωποι. Δεν θά μείνουμε να σχολιάσουμε τη σημερινή μορφή του. Μόνο δυὸ λόγια για τὰ δυὸ δέντρα που απόμειναν στο χώρο τοῦτο, σὸν πλάτανο και τη λεπτοκαρυά. Τὸ τσιμέντο τούς έκοψε την ανάσα και μέρα με τη μέρα άργοπεθαίνουν ξεραίνοντας τὰ κλώνια τους αφού δεν προβλέφτηκε οὔτε μιὰ θρύση για να «πίνουν» λίγο νεράκι. Ας ανεθί κάποιος να τὰ καθαρίσει απ' τὰ ξερόκλαδα και ἄς ρίξη ένα τενεκὲ νερό στις ρίζες τους τώρα τὸ καλοκαίρι. Πέρα από τοῦτα τὰ δυὸ δέντρα ἔμως είναι ανάγκη να φυτευτοῦν καινούργια αλλά χωρίς δεν προβλέφτηκε κι' ἄντε να σκαφτή τὸ τσιμέντο.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Για τὸ καρτσάκι

Οὔτε φωνή οὔτε ἀκρόαση.....

Οἱ εἰκόνες τῆς Παναγίας

Στὴν παλιά ἐκκλησιά τῆς Παναγίας στὸ ξύλινο τέμ-
πλο ὑπῆρχαν μερικές μικρές εἰκόνες ποὺ ἡ ἀξία τους
ἦταν ἀρκετὰ σημαντική λόγω τοῦ ὅτι χρονολογοῦνταν
πολλὰ χρόνια πρὶν. Σήμερα μὲ ἐκπληξη διαπιστώσαμε
ὅτι στὸ καινούργιο τέμπλο τῆς ἴδιας ἐκκλησίας δὲν ὑ-
πάρχει οὔτε μία. Τί ἔγιναν ἀλήθεια αὐτὲς οἱ εἰκόνες κει-
μήλια; Ἄραγε ἔφτασε μέχρι τὸ χωριὸ τὸ χέρι κάποιου
κάπηλου καὶ τίς ἄρπαξε;

Τὸ μαγαζὶ δὲν δόθηκε

Τελικὰ ναυάγησε ἡ προσπάθεια νὰ δοθῇ τὸ ἄδειο
μαγαζὶ τῆς Κοινότητος στὸ Σύνδεσμο γιὰ νὰ μετατρα-
πῇ σὲ πνευματικὴ γωνιά. Μᾶς εἶπαν ὅτι τὸ θέμα σκάλω-
σε γραφειοκρατικὰ καὶ ὅτι εἶχε προταθῇ γιὰ ἱατρεῖο.
Γελικὰ οὔτε ἱατρεῖο ἔγινε. Ἀλλὰ μᾶς ὑπόδειξαν μιὰ
λύση. Ὅταν θὰ θγῇ σὲ δημοπρασία γιὰ ἐκμίσθωση λέ-
νε, νὰ ἐμφανιστῇ ὁ Σύνδεσμος καὶ νὰ κάνῃ προσφορά
ἐναντι τὰδε μισθώματος γιατί ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρ-
χει καθ' ὅσον ἀντιδρᾷ ἡ Νομαρχία. Νὰ ποῦ φτάσαμε
λοιπὸν, αὐτὸς ὁ Σύνδεσμος ποὺ δαπάνησε τόσα χρήμα-
τα γι' αὐτὰ τὰ καταστήματα νὰ πληρώσῃ κι' ἀπὸ πάνω
ἐνοίκιο — ἐκεῖ ποὺ μᾶς χρώσταγαν μᾶς πῆραν καὶ τὸ
θόδι.

Γιὰ τὸν ΟΤΕ

Γιὰ νὰ θγάλη κανεὶς ὑπεραστικὴ γραμμὴ ἀπ' τὸ
χωριὸ πέρα ἀπ' τὸ ὅτι θὰ παιδευτῇ ἀρκετὰ κι' ὅταν τὸ
καταφέρῃ θὰ ἀκούσῃ στὴ γραμμὴ ἓνα σωρὸ ἡχους λὲς
καὶ παίζει συμφωνικὴ ὀρχήστρα ἢ κεληδῶνε πουλιά,
εἶναι ἀναγκασμένος νὰ καταβάλῃ ἓνα ποσὸ χαράτσι.
Τὰ τηλέφωνα ποὺ ἐξυπηρετοῦν ἔχουν κόψει ταρίφα τέ-
τοια, ποὺ ἂν ὑπῆρχε μετρητὴς δὲν θ' ἄγραφε πάρα πάνω
ἀπὸ 5 δρχ., ὥστε γιὰ ἓνα λεπτὸ ὁμιλίας νὰ καταβά-
λῃς 30 δρχ. καὶ νὰ λὲς κι' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐξυπηρέ-
τηση. Ρωτᾶμε τὸν ΟΤΕ. Δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ ἡ το-
ποθέτηση μετρητῆ τολάχιστον στὸ τηλεφωνικὸ κέντρο,
ἐκτὸς ἂν πληρώνεται σὰν ἑξτρα καὶ τὸ θουητὸ τύπου
μουσικῆς.

Τὸ ΣΤΟΚ τοῦ θωξίτη

Μᾶς γκρέμισαν τὰ ἔλατα, μᾶς ἔγδαραν τὰ θουιά,
μᾶς ξεπάστρεψαν τοὺς θοσκοτόπους καὶ δὲν ἀντιστα-
θήκαμε. Τώρα μὲ τὸ Στόκ. μεταλλεύματος ποὺ δημι-
ουργεῖται πάνω ἀπ' τὸ Σταυρὸ κινδυνεύει τὸ χωριὸ νὰ
σκεπαστῇ ἀπ' τὴ σκόνῃ, νὰ μᾶς πνίξῃ μέσ' τὰ σπιτία

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

μας. Μὲ ποῖο δικαίωμα ἀδειάζουν τὰ φορτηγὰ τὸ μετάλ-
λευμα αὐτὸ σὲ ιδιόκτητες ἢ ἔστω κοινοτικὲς περιοχές.
Αὐτὴ τὴ φορὰ μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ μπῇ ἓνας φραγμὸς
πρὶν τὸ χωριὸ μας ἀλλάξῃ μορφή.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀγαπητοὶ Ἀναγνώστες

Ἐπειδὴ οἱ ἐπιστολὲς ποὺ ἔφτασαν στὸ Δελτίο εἶναι
πάρα πολλές κι' ὁ χώρος εἶναι ἐλάχιστος γι' αὐτὸ θὰ δώ-
σουμε ἀπάντηση σὲ μερικές ἐρωτήσεις ἀπ' αὐτές.

Γιὰ τὸν συγχωριανὸ Φώτῃ Τομαρὰ στὸ Βόλο.

«Λάβαμε τὴν ὁμορφὴ ἐπιστολὴ καὶ τὴ συνδρομὴ σου,
καὶ εἶναι εὐλογη ἡ εὐχή σου γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ δελτίου
«Κουκουβίστα». Ὅσο γιὰ τὴ μὴ δημοσίευση «προϋπολογι-
σμοῦ - ἀπολογισμοῦ» σὲ πληροφοροῦμε ὅτι δημοσιεύθηκαν
ἀναλυτικότερα στὸ δελτίο Κουκουβίστα ὑπ' ἀριθ. δελ. 14».

Γιὰ τὸν Ἀντώνη Μπασταρδῇ Μαραθῶν.

«Πῆραμε τὴν συνδρομὴ γιὰ τὸ δελτίο μας, ἀγνωστὸς
ὅμως ἐντελῶς τὰ ὅσα γράψατε ὅτι δώσατε χρήματα γιὰ
τὸ Κεφαλόβρυσο καὶ τὴν Ἀγία Ἐλένη, γράψτε μας ὡς
ποιὸν τὰ δώσατε γιὰ νὰ διευκρινισθῇ τὸ γεγονός — καὶ
πότε».

Γιὰ τὸν Γιάννη Φ. Λευκαδίτη.

«Πῆραμε τὴν ἐπιστολὴ σου καὶ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ
καλὰ σου λόγια. Ὑπεράνω ὅλων βρίσκεται ὁ Σύλλογός μας
καὶ τὸ Δελτίο τοῦ Κουκουβίστα καὶ γι' αὐτὰ ἀγωνιζόμαστε.
Ἐλπίζουμε νὰ ξεπεραστοῦν οἱ ἀσχημες καταστάσεις καὶ νὰ
βρεθῇ ἑαυὰ ὁ Σύλλογος ἀδελφωμένος ἐκεῖ ποὺ τοῦ πρέ-
πει».

Γιὰ τὸν Παναγιώτῃ Παπανικολάου.

«Ἀληθινὰ συγκινητικὴ ἡ ἐπιστολὴ μὰ πιὸ πολὺ ἀνθρώ-
πινη. Δυστυχῶς ὁ χώρος πέρα ἀπ' τὸ ὅτι εἶναι μικρὸς δὲν
ἐπιτρέπει γιὰ λόγους σκοπιμότητός τῃ δημοσίευσίς της. Πε-
ριμένουμε ὅμως συνεργασία πάνω σὲ ἱστορικὰ θέματα τοῦ
χωριοῦ».

Γιὰ τὸν Γιάννη Χαμηλὸ Λαμία.

«Πάρα πολλὰ τὰ ὅσα πῆραμε, ἀλλὰ ἀρκετὰ μπλεγμέ-
να σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν γνωρίζουμε ἂν ἀφοροῦν τὸ Δελ-
τίο Κουκουβίστα ἢ Καλοσκοπὴ καθ' ὅσον ἀναφέρονται καὶ
σὲ πρόσωπα, ἐκτὸς Συμβουλίου».

ΣΕΛΙΔΑ 217

Γιό τον Θύμιο Μπουκουβάλλα.

«Πήραμε και την επιστολή και το ύλικό για την έφη-
μερίδα, πλην όφειλουμε να δώσουμε μιάν απάντηση στα
όσα γράφετε — ““Ότι οι νέοι άνθρωποι στην προσπάθειά
τους να μπουν στο Δ.Σ. ίσως χρησιμοποίησαν άνορθόδοξα
μέσα”. Έδω λοιπόν θέλουμε μιά διευκρίνιση για τo ποιοί
είναι αυτοί οι νέοι άνθρωποι και ποιά τά άνορθόδοξα μέσα
πού χρησιμοποίησαν».

* * *

ΠΡΟΛΟΓΗ

Πρό ήμερών ό συγχωριανός μας Κώστας Ίωάν-
νου Τούμπας πού ύπηρετεί στην Αστυνομία Πόλεως
Αθηνών προήχθηκε στο βαθμό του Αστυνόμου Β'.
Στόν έκλεκτό συγχωριανό και φίλο τo Δελτίο εύχεται
να φτάση και Διευθυντής και να τον καμαρώνουμε κι
εμείς και τo χωριό μας.

στείλε την παρακάτω επιστολή.

Με την εύκαιρία, ό Δημήτρης Κόλλιας μάς έ-

Τήν 25.9.78 προήχθησαν εις τόν βαθμόν του Α-
στυνόμου Β' δύο εξαιρετικοί και άξιοι πατριώτες. Λέ-
παιδιά φτωχών οικογενειών οί όποιοι πάλεψαν σκλη-
ρω δέ άξιοι διότι και οί δύο είναι αυτοδημιούργητοι,
ρά και σπούδασαν άφ' ενός και άφ' έτέρου κατηρτίστη-
σαν άριστα επαγγελματικά. (Ο πρώτος είναι ό Κων)
νος Ίωάν. Τούμπας ό όποιος έφυγε από τo χωριό μας,
μικρό παιδάκι, πάλεψε και δούλεψε σκληρά και ως έρ-
γάτης άκόμη του ΦΙΕ, πλην όμως είχε πρόγραμμα και
σκοπό να καλέψη και να γίνη αυτός πού είναι σήμερα.

Με υπεράνθρωπον κόπωση τελείωσε τo Γυμνάσιο,
μπήκε στην αστυνομία σαν άστυφύλακας, έδωσε εξετά-
σεις στη σχολή αξιωματικών, την τελείωσε. Έν συ-
νεχεία τελείωσε τν Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου
Αθηνών και έμαθε και δύο ξένες γλώσσες.

Ο δεύτερος είναι ό Δημήτριος Μπαφούτσος, πα-
τριώτης και αυτός (Ρουμελιώτης) από τόν “Άγιο Ί-
ωάννην τόν Θεολόγον Λοκρίδος. Παιδι φτωχού ψαρᾶ,
όρφανός από μάννα, τελείωσε σε δύστυχα χρόνια τo
Γυμνάσιο Αταλάντης πουλώντας στα χωριά της Λο-
κρίδος, με τo γαϊδουράκι του, τὰ ψάρια πού ό πατέ-
ρας του ψάρευε τή νύχτα. Από τις εισπράξεις του έμ-
πορεύματος αυτού έπρεπε να ζήση έπταμελής οικογέ-
νεια, να μπουν δύο δραχμές, πού λέει ό λόγος στην
άκρη, για να παντρευτούν δύο άδελφές και να πληρω-
θούν οί έγγραφές και τὰ βιβλία του Γυμνασίου.

Μπήκε και αυτός σαν άστυφύλακας στην Αστυνο-
μία, τελείωσε τή Σχολή αξιωματικών, την Νομική
Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έμαθε δύο ξέ-
νες γλώσσες.

Τους ξέρω και τους δύο από πολύ κοντά. Όμο-
λογώ θαυμάζω τo κουράγιο τους, πολύ όμως περισσό-
τερο θαυμάζω τo θάθος της ψυχής και της απεράντου
καλωσύνης των, γιατί έμειναν άπλοι και είναι γεμάτοι
άνθρωπιά για τους συνανθρώπους των.

Μ' έλη μου την ψυχή τους εύχομαι οικογενειακήν
υγείαν, να τους μοιάσουν τὰ παιδιά τους, να φθάσουν

πολύ ψηλά και να συνεχίσουν να είναι όπως και σή-
μερα.

Εύχομαι δέ σε όλα τὰ παιδιά της φτωχαϊάννας
Ρουμελης να ακολουθήσουν τo παράδειγμά τους.

Εύχαριστώ για την φιλοξενία

Δημήτριος Ν. Κόλλιας

Έπιθεωρητής Ο.Σ.Ε.

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ

Γενήσεις

Κοριτσάκι άπόχτησε ό Γιάννης Μοσχονησιώτης γαμ-
πρός Άνδρέα Τριανταφύλλου.

Άγοράκι άπόχτησε και ό Θύμιος Ν. Κολλύρης.

Βαπτίσεις

Στις 9.7.78 βαπτίστηκε τo αγοράκι του Κώστα Ι.
Ιούμπα στο χωριό και πήρε τo όνομα Γιάννης, ανάδο-
χοι ό Βαγγέλης Τσίγας και ό Κώστας Ματθαίου.

Στις 8.7.78 ό Γ. Τσούτσουρας θάφτισε τo αγοράκι
του και τo είπε Άνδρέα.

Στα πάρα πάνω εύχόμαστε να ζήσουν.

Γάμοι

Στις 8 Ίουνίου στην εκκλησιά “Άγιο Έλευθέριο
“Άρεως (Γκίζη) παντρεύτηκε ό Άνδρέας Χαμηλός με
την Βιολέττα Σταμάτη.

Στις 24 Ίουνίου ένα ωραίο ζευγάρι δέθηκε με τὰ
δεσμά του γάμου. Ή συγχωριανή μας Ρίτσα Π. Βλά-
χου και ό έκλεκτός νέος Γιώργος Ναθαναήλ παντρεύ-
τηκαν στην εκκλησία του Άγίου Παντελεήμονα Άχαρ-
νών. Πλήθος συγχωριανών παραθρέθηκε για να εύχη-
θῇ τo νέο ζευγάρι.

“Ας είναι άνθόσπαρτη ή ζωή στα πάρα πάνω ζευ-
γάρια.

Θάνατοι

Στις 25.7.78 πέθανε στην Αθήνα ή Κωνσταντούλα
Δ. Χαμηλού και κηδεύτηκε στις 26 στο χωριό. Ή για-
γιά Κωνσταντούλα πέθανε σε ηλικία 82 χρονών κι' ήταν
πάντα καλόκαρδη και γλυκομίλητη. Ή ψυχή της άς θρῇ
αίώνια άνάπαυση.

Στις 31.8.78 πέθανε ή Άργύρω Γ. Δανιήλ και κη-
δεύτηκε στο χωριό.

Στη Ρουμελιώτικη ταβέρνα μας θα βρῆτε
γνήσιους μεζέδες για όλα τὰ γούστα.

ΤΑΒΕΡΝΑ ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΣΤΑΘΗ ΠΛΑΤΑΝΑ (γαμπρού Β. Άναγνώστου)

Άγ. Σπυριδωνος 18

Λαμπρινή

τηλ. 2912268 - 2517720

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»